

- > Proizvodnja v polnem teku
tako v Žireh kot pri kooperantih
- > Športni miting uspel

delo *žrtjenje*

Glasilo Alpine d.d. Žiri, Letnik 45, številka 2, junij 2007

Alpina d.d. Poštnina plačana pri pošti 4226 Žiri
4226 Žiri

ZAJC JULIJANA

DOBRAČEVSKA UL. 26
4226 ŽIRI

> Naslovna tema:
Matjaž Delopst,
direktor proizvodnje
o svojem delu in sebi

> Sobota, 7. 7. 2007

Dan odprtih vrat Alpine

Danes za jutri

Matjaž Lenassi,
predsednik uprave

V novo obdobje smo vstopili s preoblikovanjem organizacije, delovnih procesov in poslovanja. Tako se vsakodnevno srečujemo z novimi izzivi in nalogami. Na vseh področjih v podjetju je še veliko za postoriti, da bomo do konca leta dosegli v februarju zastavljene cilje. Pred nami so predvsem izpolnitve naročil, ki smo jih prejeli v preteklosti. Kot smo že omenili v prejšnjih številkah našega časopisa, smo na sejmi v tujini pridobili veliko kupcev in posledično tudi velika naročila. Sedaj je potrebno ta naročila izvesti in jih pravočasno dobaviti našim kupcem. Da bomo to dosegli, bo potrebno sodelovanje na vseh področjih, v vseh oddelkih v podjetju. Alpina je koncern, v katerem je nujno, da vsi člani v verigi delajo dobro, se držijo zastavljenih rokov in prispevajo svoj delež v verigo. Eden brez drugega ne moremo delovati, zato mora vsakdo nositi odgovornost za svoje delo in prav tako sporočati napake ali netočnosti, ko se le-te pojavijo.

Če želimo, da se bo naše delo obrestovalo v prihodnosti, moramo zadovoljiti naše kupce. Ti morajo biti zadovoljni s kvaliteto, kot tudi s točnostjo izvedenih naročil. Le tako bomo zagotovili prihodnje sodelovanje, ki nam bo omogočilo utreti pot v prihodnost. Naročil je veliko. Veliko truda je že bilo vloženega v dogovore z dobavitelji. Prav tako še vedno iščemo priložnosti, ki se bodo izkazale kot dobre za naročanje materialov v prihodnje. Sedaj

je potrebno izdelati naročene količine izdelkov. Da bomo to dosegli, smo v hčerinskih podjetjih že uvedli dvoizmensko delo. V proizvodnji v Žireh pa bo nujno potrebno izpolniti zastavljena naročila. Tako predvidevamo povečano količino dela v podaljšanem času v naših proizvodnjah.

Prav tako je pomembno poskrbeti za izdelavo in se potruditi tudi za prodajo. Kolekcija za prihodnjo pomlad se že predstavlja na sejmi v tujini. Maloprodajna mreža kaže trenutne dobre rezultate, ki se zrcalijo na prodaji. Tudi izvedba pohoda s Petro Majdič, našo najboljšo slovensko tekačico, je bila dobra marketinška poteza za prihodnost. Danes delamo in ustvarjamo za skupni boljši jutri.

Novo izvoljenemu svetu delavcev čestitam ob izvolitvi in ponovno pozivam k tvornemu sodelovanju z upravo. Pred vami so nove naloge, ki jih bo potrebno dobro izvesti in čimbolj doseči zastavljene cilje. Da bi s skupnim sodelovanjem uspeli vzpostaviti vez med upravo in zaposlenimi ter s tem doprinesli k dobremu poslovanju podjetja.

Naj omenim še, da sem izkusil, kako se naredi čevlj. Ob tej priložnosti sem si obutev izdelal sam in ugotovil kaj vse je potrebno za njegovo izdelavo. Priznati moram, da je bila to prav posebna izkušnja zame. Sedaj veliko bolje razumem, kaj vse je potrebno, da na koncu dostavimo dobro in kvalitetno obutev kupcu.

Letos praznujemo šestdeset let obstoja. Verjamem, da lahko s skupnimi napori in medsebojno pomočjo uspešno stopimo v naslednjih šestdeset let. V soboto, 7. julija bomo obeležili preteklo pot. Pot, ki ste jo s svojim znanjem in delom ter skupnim sodelovanjem oblikovali prav vi. Ob tej priložnosti vas vabim, da skupaj praznujemo in se družimo na dnevu odprtih vrat. Predstavite svojim bližnjim, prijateljem in znancem kaj in kako delate ter kje so vaša delovna mesta. Bodite ponosni na svoje delo, na tradicijo Žirov in Slovenije, ki živi še naprej, ravno zaradi vašega truda.

Matjaž Lenassi | Predsednik uprave

Tradicija čevljarstva in dan odprtih vrat Alpine

Čevljarstvo v Žireh obstaja že zelo dolgo. Po zapisih so bili Žirovci eni izmed boljših čevljarjev v naši deželi in so uspešno tržili tudi v tujini. Pred šestdesetimi leti so se obrtniki povezali med seboj in ustanovili podjetje, ki se danes imenuje Alpina d.d., Žiri. V tem obdobju je podjetje prehodilo dolgo pot med vzponi in padci, a vendar uspešno preživelo. To pa zaradi ljudi, ki so verjeli, da je mogoče. In so s skupnim sodelovanjem uspeli. V letošnjem prvem uvodniku sem pisala o junakih, o katerih se pišejo zgodbe in živijo med nami. Danes nadaljujem to zgodbo. Saj se premalo zavedamo, da so naši predniki ustvarjali zgodbo, ki jo danes nadaljujemo skupaj in pišemo prihodnost. Vsak izmed nas je junak, ki s svojim delom in trudom pripomore k oblikovanju zgodbe o Alpini. V bitki s časom in delom, pa si premalokrat izrečemo pohvalo za vloženi trud.

Letos praznujemo 60. obletnico, zato vas vabim, da skupaj obeležimo ta dan, na dnevu odprtih vrat Alpine, v soboto, 7. 7. 2007. Vzemimo si dan, da predstavimo svoje delo našim bližnjim in drugim. Pokažimo kako nastane čevlj in koliko truda je vložnega v njegovo izdelavo. Nato pa praznujmo skupaj s prijatelji in znanci, sodelavci in partnerji ob glasbi Čukov. Vabljeni!

Glavna in odgovorna urednica | **Tanja Rojc Kronegger**

DELO

Matjaž Delopst, direktor proizvodnje

»Moja naloga je organizirati proizvodnjo tako, da kolegi v prodaji dobijo kakovostne čevlje v zelenih terminih in za konkurenčno ceno. To nalogo mi pomagajo izvajati kolegi, ki sem jih spoznal tu in že dlje časa delajo v Alpini.«

Proizvodnja

V proizvodnih oddelkih v Žireh, je po spomladanskem dopustu, ko smo si nabrali novih moči, spet živahno.

Prodaja

Treking dogodek v prodajalni Alpina v Mercator centru Šiška v Ljubljani je privabil kupce. Letos smo pripravili potopisni predavanji in organizirali pohod z najboljšo športnico zime, Petro Majdič.

Razvoj

V razvojnem oddelku testirajo novi merilnik, ki bo testno predstavljen tudi na dnevu odprtih vrat.

ŽIVLJENJE

- Zaposleni | 12
- Kadrovske novice | 17
- Društva Alpina | 19
- Krajevne novice | 20
- Razvedrilo | 23

> **Matjaž Delopst,**
direktor proizvodnje

»Da se informacije
izmenjujejo je zelo
pomembno«

Matjaž Delopst

je od marca letos direktor proizvodnje in skrbi tako za koordinacijo pri izdelavi obutve v Žireh kot tudi v Bosni in Hercegovini in na Kitajskem. Kot pravi, je najbolj pomembno delo z ljudmi. Vedno in povsod so najpomembnejši tisti, ki so zaposleni v podjetju.

Povejte nam nekaj besed o sebi?

Star sem štirideset let in povsem normalen državljan Slovenije. Sem podjeten, z dobrim spominom in se rad družim z ljudmi, ki jim zaupam.

Kaj ste po izobrazbi?

Diplomirani inženir elektrotehnike – smer avtomatika.

Kakšna je bila vaša delovna pot preden ste se zaposlili v Alpini?

Moja prva zaposlitev je bila v merilnem laboratoriju Gorenje Procesna oprema. Nato sem bil v Gorenju Orodjarna. Tam sem bil vodja oddelka merilni sistemi in se prvič preizkusil kot vodilni delavec. V Gorenju sem opravil tudi menedžersko šolo.

Naslednje podjetje je bilo BSH. Pričel sem v razvoju, nato sem bil vodja za upravljanje kakovosti. Zadnja štiri leta sem bil direktor proizvodnje in tehničnih služb. Imam sedemnajst let delovne dobe.

Pred zaposlitvijo v Alpini ste bili direktor proizvodnje in tehničnih služb BSH Hišni aparati Nazarje. To je povsem druga panoga. Je zaradi tega delo tu drugačno?

Delo vodij je delo z ljudmi. Dobro je, če je vodja tudi strokovnjak za področje, kjer dela. Še pomembnejše pa je, da zna vzpostaviti stik z ljudmi, spoznati njihove dobre strani in jih motivirati. To ni vedno lahka naloga, merljiva pa je le skozi uspehe podjetja. Glede na to, da je v Alpini zaposleno še več ljudi iz različnih držav in je v izdelkih delež vložnega dela še večji kot v BSH-ju, mi to povezovanje za bodoče predstavlja prioriteto. Nikoli pa nisem delal razlike med zaposlenimi, zato so zame kolegi na Kitajskem, v Bosni in v Romuniji enakopraven partner. Kitajska zame ni nekaj novega, Romunijo in Bosno pa sem poslovno obiskal prvič.

V Alpini ste se zaposlili letos marca kot direktor proizvodnje. Prevzeli ste koordinacijo dela vseh podjetij, ki jih ima Alpina. Kaj obsega vaše delo in kako poteka običajen delovni dan?

Moja naloga je, da organiziram proizvodnjo tako, da kolegi v prodaji dobijo kakovostne čevlje, v želenih terminih in za konkurenčno ceno. To nalogo mi pomagajo izvajati kolegi, ki sem jih spoznal tu in že dlje časa delajo v Alpini. Kaj je običajen delovni dan in kako poteka je težko opredeliti. Vsi, ki delajo z ljudmi, pa vedo, da moramo biti pripravljeni na hitre reakcije, pogumno sprejemanje odločitev in zaupati v podrejene, ki morajo to tudi vračati. Če ni spoštovanja in zaupanja nima smisla delati skupaj. Zelo pomembno pa je tudi to, da se informacije med oddelki in podjetji izmenjujejo.

V dveh mesecih ste se verjetno spoznali s poslovanjem in delovanjem podjetja. Nam lahko opišete svoja opažanja in občutke?

Občutki niso slabi, ljudje so pripravljeni delati. Je pa res, da se moramo bolje organizirati v vseh oddelkih. Proizvodnja je le zadnja faza v nastanku izdelka. Če smo kaj »zamočili« na začetku, je to kasneje zelo težko popraviti. Kopja pa se vedno lomijo na proizvodnji. Menim, da bomo morali več pozornosti posvečati produktivnosti, kajti če cena izdelkov iz Alpine ne bo konkurenčna, se nam slabo piše. Trenutno urejamo montaže in garderobe v Žireh. Delovni pogoji in urejenost podjetja so pogoj za prvo fazo dviga produktivnosti.

Kot direktor proizvodnje skrbite za tovarno v Žireh in podjetja v tujini. Kako vidite delo v Bosni in Hercegovini, v Romuniji in na Kitajskem?

Gremo po vrsti: Alpina Fogs v Bosni in Hercegovini je urejeno podjetje, ki bi Alpini lahko prineslo še več. Izkoristek podjetja in njegove kompetence bomo skušali še povečati. Alpina Siro v Romuniji je zelo dobro organizirano podjetje. V planu je razširitev proizvodnjega programa. Tam naj bi pričeli poleg športa izdelovati tudi modno obutev. Kitajska je dežela možnosti. Menim, da smo na nabavnem področju to še premalo izkoristili. Zhongshan Alpina Footwear na Kitajskem je podjetje, ki za razliko od Bosne in Romunije samo skrbi za večino materialov. Po mojem mnenju je za program športa ta tovarna strateškega pomena.

Matjaž Delopst,
direktor proizvodnje

Nova lokacija vzorčne delavnice postavljena v rink

Kakšne so najbolj izrazite razlike med temi podjetji?

Jih ni veliko. Tiste, ki pa so, izhajajo iz ljudi. Želim, da se za podjetja določijo cilji, ki jih morajo vodstva posameznih podjetij skupaj z zaposlenimi doseči. Načini, kako priti do cilja, so v Romuniji drugačni kot na Kitajskem. To je odvisno od vzgoje in kulture dežel oziroma njenih prebivalcev. Tukaj mora svojo vlogo odigrati »lokalni menedžment« na vseh ravneh.

Že kar nekaj časa govorimo o spremembah v poslovanju in delovanju Alpinine proizvodnje. Nam lahko opišete, kakšne spremembe so se v tem času že zgodile in kakšni so načrti za prihodnje?

Nekaj sem jih že omenjal. Glede na cenovni pritisk, se bodo delovno intenzivne operacije v izdelavi čevljev, morale počasi seliti v naša podjetja v dežele, kjer je cena delovne sile nižja. Za tovarno v Žireh pa se pripravlja koncentracija dela v montaži. Temu je tudi namenjeno urejanje montaže. Načrtov imamo veliko. Je pa res, da bi zdaj raje govoril o tem, da moramo izpolniti naročila za sezono jesen zima in pozval vse sodelavce na maksimalno angažiranost pri trenutnem delu. Pa še na to bi jih opozoril; razmišljajmo, kaj se lahko naredi hitreje in enostavneje. Včasih kakšno stvar prav čudežno zapletemo.

Letos načrtujemo izdelavo skoraj enkrat več obutve kot v preteklem letu. Kako boste zagotovili, da bo to doseženo?

Kolegi v Bosni in Romuniji nam bodo pri tem pomagali. Če bo potrebno, pa se bo za Žiri kupila oprema, ki bo povečala našo konkurenčnost.

Kako je trenutno urejena proizvodnja?

Moja opažanja so naslednja: ljudje se trudijo, vendar moramo izboljšati organizacijo. To je proces. Nisem pristaš hitrih sprememb, ki za rešitev enega problema generira dva. So pa možne izboljšave in to bomo tudi naredili. Upam, da ljudje vedo, da čez noč ni mogoče delati čudežev.

Kako ste se spoprijeli v vsemi izzivi, ki vam jih prinaša vaše delo?

Izzivov in priložnosti je veliko. S sodelavci želim o potrebnih spremembah najprej pogovor. Iz starih izkušenj in drugačnih idej moramo najti našo pot.

Kot smo že omenili, naj bi podjetje v Nazarjah sodilo v slovenski vrh po inovativnosti. Kako gledate na inovativnost v Alpini?

Ne želim mešati dveh panog in dveh podjetij. Govoriti je potrebno o ljudeh, jih poskušati motivirati in potem se inovativnost kaže sama od sebe. Direktorju Matjažu Lenassiju je to v Nazarjih uspelo, tudi tu bo tako.

Kakšni so načrti za prihodnost?

Kratkoročno izpolniti naročila, ki jih je zelo veliko. Dolgoročno pa organizirati podjetje tako, da nam 20 odstotno povečanje naročil ne bo povzročalo težav, temveč dobro voljo.

Izvedeli smo, da ste v letu 2004 prejeli zlato priznanje za inovacije Savinjsko šaleške regije. Povejte nam, za katero inovacijo ste prejeli priznanje, kakšen pomen ima inovacija in kaj vam to priznanje pomeni?

Nagrado sem prejel za racionalizacijo na pogonu gospodinskega aparata v vrednosti preko 100.000 evrov letno. Pomen je jasen, obdržati proizvodnjo gospodinskih aparatov v Evropi. Kaj mi pomeni? Veselje, da je nekdo to zadevo opazil. Sem pa bolj ponosen na številke o dobičku v BSH-ju. In namen, zakaj sem tukaj je, da podobne rezultate v nekaj letih pričnemo dosegati tudi v Alpini. To mi bo nekaj pomenilo.

Kako ste se navadili na Žiri in žirovce?

Kot sem že omenil, ne delam razlike med ljudmi. Alpina je mednarodno podjetje. Tako se moramo tudi obnašati. Žiri so lep kraj, vesel sem, da lahko delam tu, nikoli pa se nisem spraševal, od kod je kdo. Ljudi ocenjujem po tem, kaj naredijo in kako se obnašajo do sodelavcev.

Doma ste iz Mozirja. Vsak dan se vozite v Žiri? Kako doživljate vožnjo?

Dnevno se vozim od doma. Za pot porabim okoli tri ure na dan. To je moj čas, ko sem sam in lahko razmišljam ter delam plane. Ni slabo. Vozim se preko Vrhnike.

Imate štiri otroke. Koliko so stari? Ali vam uspe najti dovolj časa, da ga preživite s svojo družino?

Imam ženo Simono, ki mi je te otroke rodila, za kar sem ji hvaležen. Hčerka Neža je gimnazijka in ima sedemnajst let. Sinova Jaka, trinajst let, in Nace, devet let sta osnovnošolca, najmlajši Blaž pa je še dojenček. Za vzgojo otrok skrbi večinoma žena, vendar pa preživimo skupaj.

Kaj počnete v prostem času? V čem najbolj uživate?

Urejam okolico hiše. Sem pa vesel, če je družina skupaj in ni važno kaj počnemo.

Kje in kako boste preživeli poletni dopust? Na morju nekje na Hrvaškem.

Kaj bi rekli, da je vaša največja razvada? Kajenje in sladkarije.

Tanja Rojc Kronegger

V proizvodnji v Žireh zelo živahno

V proizvodnih oddelkih v Žireh, je po spomladanskem dopustu, ko smo si nabrali novih moči, spet živahno. Na modnem programu smo že zakoračili v proizvodnjo obutve za prihodnjo jesen in zimo, kupci pa nam pridno ponaročajo tudi poletne modele. Z manjšimi zastoji, ki so posledica številnih novih modelov in materialov ter sorazmerno poznih naročil, načrtujemo, da se bodo, vzpostavili pogoji za tekoče nadaljevanje zastavljenega. Vendar bo potrebna maksimalna vključitev vseh v verigi priprave in oskrbe.

Večja količina naročenih parov zahteva tudi povečanje proizvodnje. Zato smo z izdelavo zgornjih delov pričeli še pri treh novih kooperantih v Bosni, prav tako pa na dveh lokacijah pričenjamo z izdelavo obutve. Vse to povečuje potrebne aktivnosti v nabavi, tehnologiji, oskrbi in kontroli proizvodnje ter seveda v proizvodnji sami.

Na brziganem programu smo zaradi povečanja naročil uvedli dodatno izmeno, kar pomeni, da so bili nekateri delavci premeščeni v oddelek od drugod.

V oddelku plastike imamo iz istega razloga veliko večje potrebe po petah, ki jih izdelujemo v Alpini. S pancarji smo že zakoračili v zimo. Pripravljamo vzorce prvih smučarskih čevljev za prihodnjo sezono. Z odhodom nekaterih delavcev in premeščanjem drugih, so tu odprta delovna mesta za moško delovno silo. Medse vabimo nove sodelavce. V pomoč so nam tudi prvi študentje.

Polna rampa pred skladiščem

V športni montaži smo izdelali prvi sklop tekaške obutve. Preden nadaljujemo, bomo kapacitete športne montaže porabili za izdelavo povečanih naročil na modnem programu. Srečujemo se tudi s prvimi naročili vzorcev trekinga.

V montažni hali potekajo prve dejavnosti na poti k novi podobi in organizaciji. Preselili in delno reorganizirali smo oddelke sekalnice. Pripravljamo prostor za vzorčni rink. Kmalu pa bomo dobili nove sodobne garderobne prostore.

Zahteve kupcev so vedno večje. Zato moramo težiti k temu, da je naše delo kakovostno in pravočasno opravljeno. Le na ta način bomo preživeli in šli naprej.

Judita Oblak

Kupcu prilagojena obutev **CS** je ponudba, ki jo je Alpina pripravila svojim kupcem že pred leti. Namen te ponudbe je, da si lahko kupec izbere čevljev za levo in desno stopalo posamezno. V trenutni ponudbi so: ženski modni čevlji v dveh barvnih izvedbah, moški modni čevlji, dva pohodna čevlja ter smučarski čevlji v treh različnih širinah (za ozko, srednje in široko stopalo). Kupec na osnovi meritve pridobi informacije, katera velikostna številka ter širina čevlja, bi se najbolje prilegala njegovima stopalom. Tako lahko na osnovi tega izbere levi in desni čevljev.

T.R.K.

Merilnik na testiranju v prodajalni

Testirali smo novi merilnik v Alpinini prodajalni v Kranju

Konec aprila in v začetku maja smo v Alpinini prodajalni v Kranju testirali nov merilnik. Razvil ga je dr. Matija Jezeršek v sodelovanju z Juretom Miklavcem in Univerzo za strojništvo v Ljubljani. Namen merilnika je izmeritev stopal, saj je znano, da imamo ljudje različni dolžini in širini stopal. 10. aprila smo merilnik z novo celostno podobo postavili v našo prodajalno v Kranju. Poskusno testiranje nam je omogočilo razrešitev mnogih vprašanj ter hkrati nadgradnjo samega sistema. Zanimal nas je odziv kupcev ali sprejemajo novosti in vpeljavo novih tehnologij ter njihova pripravljenost za samostojni pre-

izkus in merjenje. Ugotovili smo, da so obiskovalci prodajalne izrazili veliko zanimanje za našo ponudbo. Hkrati pa so tudi prodajalci pozitivno sprejeli novega »pomočnika«, ki jim bo lahko olajšal delo.

Nov merilnik nadgrajujemo in ga želimo oblikovati tako, da bo prijazen do uporabnika z vidika komunikacije kot tudi tehnologije. Testno ga bomo ponovno predstavili ob dnevu odprtih vrat Alpine, v soboto, 7. julija 2007, ter nadalje v prodajalni v Kranju. Načrtujemo, da bomo še v letošnjem letu postavili manjšo serijo merilnikov v vaše trgovine.

Tanja Rojc Kronegger

Pomembna je kakovost na vsakem področju

Kontrola vhodnih materialov, proizvodnje in končnih izdelkov ter spremljanje reklamacij je sestavni del vsake organizacije že ob nastanku podjetja. Zavedamo se, da brez kakovostnih izdelkov ne moremo dobro poslovati oziroma obstajati. V današnjem času je poleg roka, ki ga pričakuje kupec, zelo pomembna kakovost izdelka. Trg je namreč nasičen z različnimi izdelki. Naše vodilo pa je zadovoljiti kupce v vseh pogledih. Zato smo se odločili, da postavimo celovito obvladovanje kakovosti v podjetju. To pomeni, da se mora kakovost vgrajevati že ob nastanku novih izdelkov, nato pa preko celotnega procesa od priprave proizvodnje, izdelave, do dobave kupcem.

V proizvodnji v Žireh, Romuniji (Siro) ter Bosni in Hercegovini (Fogs) se spremljajo nastale napake v proizvodnem procesu. Na osnovi tega vidimo pogostost njihovega nastajanja. To je tudi vodilo za njihovo odpravo. Če nam to v večji meri uspe, pomeni, da imamo boljšo izdelavo že pri prvem prehodu skozi proizvodni proces. S čimer se zmanjša tudi izguba produktivnih minut dela.

Spremljamo tudi reklamacije naših izdelkov. O napakah seznanjamo sodelavce v razvoju in pri izdelavi. Vse to delamo z namenom čim kakovostnejše končne obutve. Veliko dela imamo na obvladovanju kakovosti vhodnih materialov. Ta del še nima ustreznih rešitev in podlag za normalno spremljanje kakovosti. V prihodnosti načrtujemo ustrezne kadrovske in prostorske rešitve za vzpostavitev boljšega delovanja tudi na tem področju.

Majda Rezar

Delavnica za boljši jutri

Na pobudo predsednika uprave, Matjaža Lenassijsa, smo prisotnost naših najpomembnejših kupcev športne obutve Alpina, izkoristili tudi za izvedbo delavnice na temo: kako vidijo Alpino danes in kaj storiti, da bo jutri še boljša.

V prelepem okolju reke Soče si je zbrana skupina najprej zastavila vprašanja o Alpininih prednostih in slabostih ter s katerimi priložnostmi in nevarnostmi se bo Alpina srečevala na svetovnem trgu. Zbrane predloge smo razdelili v tri tematske skupine - izdelek, prodaja, trženje izdelka ter posamezne sklope tudi obravnavali v delovnih skupinah. V zanimivem združevanju pogledov z različnih trgov je delavnica potekala neverjetno hitro in zelo uspešno. Vsi prisotni so se strinjali, da je bil osnovni cilj delavnice, da se med seboj bolje spoznamo in še izboljšamo medsebojno sporazumevanje, dosežen in bi bilo zelo koristno, da se na podobnih delavnicah še srečamo.

Boris Markelj

Delovni sestanek agentov športne kolekcije v Alpini

Delovni sestanek z distributerji

V petek, 8. in soboto, 9. junija 2007, je v prostorih Alpine potekal drugi delovni sestanek z največjimi distributerji tekaških in smučarskih čevljev.

V petek sta novosti na področju smučarsko tekaških čevljev predstavila Janez Novak, produktni vodja tekaških čevljev in Robert Križnar, vodja razvoja. Robert Križnar je kupce seznanil z novostmi na najboljšem tekaškem čevlju Race Elite TS, čevlju za drsalno tehniko teka. Na podlagi meritev in sodelovanja z vrhunskimi športniki, bodo za naslednjo tekmovalno sezono 2008/09 razvili čevljev z nekoliko spremenjenim kopitom, ki bo za malenkost širši, uporabljenih bo nekaj novih materialov, zlasti v predelu pete in revolucionaren dizajn. Distributerji iz Norveške, Švedske, Finske, Kanade, ZDA in Češke, so bili s predstavitvijo novega elitnega tekaškega čevlja zelo zadovoljni. Tudi na nižjih nivojih je bilo predstavljenih nekaj novosti. Distributerji so presenetili z izborom nove barvne preobleke v Racing razredu smučarsko tekaških čevljev, saj so se, namesto prevladujoče rdeče, raje odločili za inovativno in svežo belo. Nekaj, zlasti dizajnerskih sprememb, je bilo predstavljenih v ponudbi za ženske, v kolekciji Eve. Sestanek se je zaključil po dvanajstih urah razprav in pogovorov o novostih in spremembah.

Sobotni sestanek, ki ga je vodil Rok Oblak, produktni vodja smučarskih čevljev, je bil namenjen predstavitvi nove kolekcije smučarske obutve. Večinoma so izstopale novosti v dizajnu in barvah. V prihodnji sezoni 2008/09 bo na voljo nov Alpinin top model High performance One 12, nov izgled ženske linije smučarskih čevljev Eve in razširjena linija Allmountain. Novost v ponudbi bo cenovno ugodnejši smučarski čevljev BBJ, namenjen otrokom in mladini, ki kakovostno sledi otroški liniji Zoom.

Predstavitve obeh smučarskih linij se je uspešno končala, kakšna pa bo končna izbira kolekcije 2008/09, bodo distributerji povedali na ponovnem sestanku, ki bo predvidoma v mesecu septembru.

Špela Strasser

Volitve v svet delavcev

Lahko se pohvalimo, da smo bili leta 1995 eni od prvih podjetij v Sloveniji, ki so, kmalu po sprejemu Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju, izvolili svet delavcev. Tako smo 18. aprila 2007 volili člane sveta delavcev že v četrtem mandatu. Svet delavcev šteje 11 članov (7 članov iz proizvodnje, 2 člana iz MPM in 2 člana iz ostalega dela). Na prvi seji, 5. junija, je bila za predsednico izvoljena Urša Justin, za njeno namestnico pa Majda Jelenc.

Svet delavcev je v dvanajstih letih iz začetnih korakov, ki so jih spremljali še ostanki samoupravljanja, že krepko zakorakal po poti upravljanja družbe. Tako je predsednik uprave na prvi seji sveta delavcev tudi poudaril, da od novoizvoljenega sveta delavcev pričakuje tvorno sodelovanje pri upravljanju družbe ter dodal: »Svet delavcev predstavlja povezavo med upravo in delavci. Čeprav sta funkciji sindikata in sveta delavcev različni, bodo skupni dogovori z upravo

pogoj za doseganje načrtovanih ciljev. Pomembno je tudi, da člani sveta delavcev informacije posredujejo sodelavcem, da so le-te resnične in se pri tem upošteva tudi načelo poslovne tajnosti. Določene informacije naj namreč ne bi bile dostopne širši javnosti in naj bi ostale »znotraj tovarniške ograje«.

Pristojnosti sveta delavcev so določene v Zakonu o sodelovanju delavcev pri upravljanju in obsegajo obveščanje, skupno posvetovanje in soodločanje.

S pisnim dogovorom med svetom delavcev in delodajalcem se podrobneje uredi uresničevanje pravic, lahko pa se dogovori tudi več soupravljaljskih pravic delavcev, kot jih določa zakon. Na prvi seji sveta delavcev je bilo dogovorjeno, da svet delavcev in uprava pripravita spremembe dogovora za naslednje štiriletno mandatno obdobje, predvsem v smislu razmejitev pristojnosti med svetom delavcev in sindikatom.

Marinka Tušek

Blagovna znamka Alpina, registrirana kot znamka Evropske skupnosti

V maju 2007 nam je uspelo registrirati znamko Skupnosti (Community trade mark – CTM), ki velja v vseh sedemindvajsetih članicah Evropske skupnosti in ima enak učinek na območju Skupnosti. Prijavo znamke smo vložili pred štirimi leti pri uradu Evropske unije za harmonizacijo notranjega trga (OHIM)

s sedežem v Alicanteju v Španiji. Zaradi ugovorov proti naši prijavi, je bil postopek dolgotrajen. Uspešno nam je in lahko smo ponosni, da imamo poleg znamke Skupnosti, novo znamko Alpina registrirano še v dvanajstih drugih državah.

Marina Tušek

Tomislav Šparavac,
Branka Horvat, Ivanka Karić,
Čedomir Očič, Šturlić Darinka.

V Sisku prenovljena prodajalna Alpine

Prodajalna v Sisku je bila odprta leta 1961. Prva adaptacija prostorov je bila v letu 1983. Po štiriindvajsetih letih pa smo prodajalno ponovno preuredili. Obnova je potekala februarja. Poslovni prostori, ki so v centru Siska, so last Alpine Žiri. Sodobno urejeno prodajalno je projektiral arhitekt Marko Šenk, opremo pa je postavila Dom oprema iz Železnikov. Izgled prodajalne je popestril tudi ulico, kjer so naši prostori. V njej so trije zaposleni. Želimo jim veliko medsebojnega razumevanja in dobre poslovne rezultate.

ne, v tako velikem mestu, lahko uspešno poslujejo. Alpina Cro ima v Esseker centru lokal, ki meri 80 kvadratnih metrov. Prodajalna je opremljena z opremo, katere izvajalec je bil Alprem Kamnik.

Prodajalni, kakor tudi vsem trem zaposlenimi v njej, želimo dobre poslovne rezultate. Naj se nam vložena investicija čimprej povrne.

Bojan Končan

Snježana Vladić, Manda Kosić, Čedomir Očič, Lidija Skoro, Bojan Končan

Esseker center v Osijeku ima novo Alpinino prodajalno

V mesecu marcu smo odprli novo prodajalno v Osijeku v Esseker centru. Trgovski center je v centru Osijeka. Mesto šteje 115.000 prebivalcev in je četrto največje mesto na Hrvaškem. Za odprtje prodajalne smo se odločili, ker upamo, da tri Alpinine prodajal-

Treking dogodek v ljubljanskem Mercator centru letos nekoliko drugače

V okviru prodajne akcije pohodne obutve in obutve za prosti čas, med 16. in 21. majem 2007, smo v prodajalni Alpina v ljubljanskem Mercator centru pripravili treking dogodek.

Namen dogodka je bil obiskovalcem ponuditi ugoden nakup in dobro svetovanje pri izbiri pohodne obutve. Za ustrezno svetovanje pri nakupu smo v Alpini pred akcijsko prodajo pripravili izobraževalni sestanek pod vodstvom Boštjana Lukančiča. Dogajanje v prodajalni pa smo letos popestrili z dvema poto-pisnima predavanjema in organizacijo pohoda z najboljšo slovensko smučarsko tekačico Petro Majdič.

Predavanja sta se odvijala v prodajalni v petek in soboto v večernih urah. Športni plezalec Matjaž Jeran nam je na slikovit, doživet in zanimiv način prikazal diapozitive iz popotovanja po Pakistanu in »plezarije« po afriški državi Keniji. Predavanja je spremljala tudi pristna glasba iz pakistanskih hribov in afriške puščave. Med predavanji je Matjaž Jeran občinstvu predstavil različne modele planinske in pohodne obutve iz Alpinine ponudbe, primerne za te rene, ki jih je premagoval na popotovanjih.

Vsi obiskovalci Alpinine prodajalne so se lahko med prodajno akcijo prijavili na pohod s Petro Majdič. Vsak, ki ga je udeležba na pohodu zanimala, je izpolnil kupon. Po koncu prodajne akcije, 22. maja 2007, smo izmed izpolnjenih kuponov izžrebali trideset pohodnikov. Ti so se 3. junija udeležili pohoda, katerega izhodišče je bilo v Stahovici pri Kamniku, cilj pa na Planini Kisovec. Cilj pohoda je bil klepet in druženje s smučarsko tekačico Petro Majdič in aktivno preživljanje prostega časa v naravi.

Špela Strasser

Potopisno predavanje je pritegnilo pozornost obiskovalcev

Oprema prodajalne ob dogodku

Pohod s Petro Majdič do planine Kisovec v organizaciji Alpine

V okviru prodajne akcije v ljubljanskem Mercator centru, ki je bila med 16. in 21. majem, so se lahko vsi obiskovalci prodajalne prijavili na pohod z našo najboljšo smučarsko tekačico Petro Majdič.

23. maja smo izmed prejetih prijavnic izžrebali trideset srečnih pohodnikov, ki so se 3. junija podali na pohod s Petro Majdič od Stahovice pri Kamniku proti Svetemu Primožu, vse do Planine Kisovec.

Glede na aprilski konec meseca maja, smo se najbolj bali deževnega nedeljskega jutra. A nas je vreme prijetno presenetilo in že zgodaj zjutraj so nas zbudili sončni žarki. S pohodniki smo se zbrali na parkirišču kamniškega podjetja Calcit v Stahovici, približno 400 metrov nad morjem. Vsak udeleženeec je dobil v dar majico in energijsko ploščico.

Zbralo se je dvaindvajset pohodnikov. S svojim prihodom na pohod je prijetno presenetil tudi predsednik uprave Matjaž Lenassi s soprogo. Druženja sta se, od zaposlenih iz Alpine, udeležila tudi Rainer Kaschta in Klemen Možina. Zvezda pohoda je bila Petra Majdič, ki je s seboj pripeljala tudi reprezentančno kolegico Majo Benedičič. Za varnost sta skrbela vodnika Robert Slabanja in Polona Strasser, ki sem bila zadolžena tudi za organizacijo.

Polni energije smo se ob deveti uri odpravili na šemu cilju naproti.

Dogovorili smo se za zmeren tempo, ki bo ustrezal večini pohodnikov. Temu se je brez težav prilagodila tudi naša najboljša smučarska tekačica, ki je na poti poklepeta s prav vsemi udeleženci. Na začetku smo hodili po gozdni cesti, ki smo jo nekajkrat skrajšali. Po slabe pol ure smo prispeli na utrjen kolovoz. Po dobri uri smo zavili na strmejšo pot proti Veliki planini ter se odcepili desno proti planini Kisovec. Ta pot je bila ožja, a idilčno lepa. Po dveh urah in pol smo srečno prispeli na cilj. Pri planinskem domu se je Petra vsem pohodnikom podpisala in jim čestitala za prehojeno pot. Nekateri bolj, drugi manj utrujeni, smo se na cilju okrepili s čajem in se počasi odpravili nazaj proti izhodišču. Nekateri so se do svojih avtomobilov odpeljali z organiziranim prevozom, drugi pa smo se po isti poti vrnili peš.

Zadovoljni obrazi pohodnikov so povedali vse – pohod je uspel.

Hvala za udeležbo in čestitke za uspešno prehojeno pot do 1275 metrov visoke Planine Kisovec.

Špela Strasser

Otroci iz vrtca na obisku

Otroški vrtec na obisku v proizvodnji Alpine

Skupina Pohajčkov iz vrtca pri Osnovni šoli Žiri se je v mesecu maju spoznala z izdelavo obutve včasih in danes. V okviru enomesnečne prakse in raziskovalnega projekta pri predmetu uvajanja v družbeno okolje pri študiju predšolske vzgoje smo se lotili kulturne dediščine Žirov in sicer čevljarstva.

Otroci, ki prihodnje leto odhajajo v prvi razred devetletke, so v okviru projekta raziskovali kako nastane čevlj. Tako so spoznali kako se je čevlje delalo včasih in kako se jih izdeluje danes. Anton Gorjup je otrokom v vrtcu prikazal, kako se je čevlje izdelovalo včasih. Ogled proizvodnje Alpina v Žireh pa jim je razkril izdelavo obutve danes, hkrati pa je bil obisk čisto posebna dogodivščina. Niso se mogli načuditi, kako velika je Alpina, koliko šivalnih strojev ima ter kako visoko je njeno skladišče. Ugotovili so, da je kot labirint in bi brez pomoči vodnikov, Marine Podobnik in Milana Poljanška, težko znali priti ven. Otroci so bili najbolj veseli, ko so na različnih delavnih mestih srečali svoje star-

še, tete, strice, babice in dedke. Naslednji dan, po ogledu proizvodnje, so si otroci izdelali tudi svoje čevlje. Poletne japanke, v katerih so »šlapali« vse, dokler jih niso odnesli domov. Otroci so se o čevljarstvu obrti na žirovskem naučili veliko, tako se zahvaljujemo za sodelovanje vseh, ki ste pripomogli k izobraževanju.

Tanja Oblak

Tanja Rojc Kronegger

Kemijsko društvo Dolenjske navdušeni nad potekom izdelave obutve

V sredo, 6. junija, je Alpinino proizvodnjo v Žireh obiskalo kemijsko društvo Dolenjske. Sprejel jih je Igor Zupan, direktor razvoja, ki jim je predstavil delovanje Alpine in njeno tradicijo. Po kratkem uvodu so se razdelili v dve skupini in se podali na ogled proizvodnje. Po proizvodnji sta skupini popeljala Igor Zupan in Zvone Kopač. Spoznali so se z potekom izdelave obutve in bili nad vodenjem izredno zadovoljni. Ogledali so si tudi IRCUO in se spoznali z možnostmi testiranja obutve. Predvsem jim je bilo zanimivo, koliko faz je potrebnih za izdelavo obutve, kajti večina se nikoli ne vpraša iz česa vse je sestavljen čevlj, ki nas varuje. Po ogledu proizvodnje so se podali še v industrijsko prodajalno v Žireh, kjer je vsakdo najdel nekaj zase.

Kemijsko društvo med ogledom proizvodnje

Petra Majdič, Slovenija

Petra Majdič – snežna kraljica

Kratka biografija Petrine športne kariere od začetka do danes, ko je druga najhitrejša smučarska tekačica v šprintu in četrta na svetu v skupni razvrstitvi svetovnega pokala.

Sedemindvajsetletna smučarska tekačica iz Dola pri Ljubljani je v pravkar končani sezoni nanizala številne vrhunske rezultate in postavila mejnike v smučarskem teku, ki jih bo težko preseči. Z močno voljo do trdega dela in številnimi odrekani bo v prihodnje najbrž prav Petra tista, ki jih s svojim močnim karakterjem lahko premakne še više. Zbirko odličij s svetovnega pokala je letos oplemenitila s srebrno medaljo s svetovnega prvenstva na Japonskem. V svetovnem pokalu njena zbirka šteje že dvanajst medalj, štiri zlate, štiri srebrne in štiri bronaste. Odlični nastopi na tekmah za svetovni pokal, zlasti v šprintu, so jo v skupnem seštevku ponesli na skupno četrto, v specialni razvrstitvi šprintov pa na drugo mesto. Marsikdo se po vseh teh uspehih sprašuje, kako je Petri uspelo v športu, ki v Sloveniji nima (ni imel) prihodnosti.

Na prvi trening je prišla v družbi svoje najboljšje prijateljice in obupala že po nekaj dneh. Prijatelj, domači in njen prvi trener Polde Kovač so jo prepričali, da se je ponovno udeležila treninga in ostala. Ob koncu osnovne šole je prvega trenerja zamenjal nov, učitelj športne vzgoje in uspešen smučar tekač

Robert Slabanja. Pa se je začelo. Treningi so bili vedno zahtevnejši, težji, daljši, bolj pogosti, postali so del Petrinega vsakdanjika. Zgodnje vstajanje, zajtrk, dopoldanski trening, kosilo, počitek, popoldanski trening in zgodnje spanje, sta postala za Petro v vseh teh letih rutina. Kljub napornim treningom in pripravam, zaradi katerih je v šoli pogosto izostala, je maturirala in se vpisala na Fakulteto za družbene vede. Zadnjih nekaj let se je popolnoma podredila športnemu načinu življenja. Študija zato še ni dokončala, a je odločena, da si po končani športni karieri vzame čas tudi za pisanje diplomske naloge. V prostem času, ki ga ima, tako kot vsi vrhunski športniki, zelo malo, rada bere, kuha in se družijo s prijatelji. Ker si namerava v prihodnosti ustvariti družino, s partnerjem Primožem, kljub napornemu tempu treningov, najdeta čas za urejanje skupnega doma.

Zagotovo so ambicioznost, vztrajnost in volja do dela, karakteristike, ki odlikujejo in zaznamujejo Petrino osebnost in njeno uspešno športno pot.

Srečno Petra, v tekaški smučini in nasploh v življenju!

Špela Strasser

Astrid Jacobsen – najboljša norvežanka

Najboljša Norveška smučarska tekačica Astrid Jacobsen, je odrasla v prestolnici Norveške v Oslu. 22. januarja je dopolnila dvajset let, kar pomeni, da je preteklo sezono še zadnjič nastopala kot mladinka. S smučarskim tekom se je začela ukvarjati pri desetih letih, zanimali pa so jo tudi rokomet, atletika in tekmovalna v orientacijskih tekih. Študira biologijo, a upa, da bo že naslednje leto sprejeta na medicinsko fakulteto, saj bi poleg smučarskega teka rada izkušnje iz športa nadgradila z znanjem iz medicine.

Sebe opisuje kot trmasto, svojeglavo in nepotrpežljivo osebo, ki pa je zelo osredotočena na stvari, ki jih počne in jih vedno želi opraviti sto odstotno. S prvo, dva kilometra dolgo tekmo v smučarskih tekih, je opravila že pri enajstih letih in na njej osvojila svojo prvo medaljo.

Njena najljubša tekma, je osvojena zlata medalja na svetovnem prvenstvu v šprintu. Najbolj pa jo je presenetila zmaga na tekmi v Estoniji, saj je na zmagovalni oder stopila v svoji sicer najslabši disciplini.

Je tudi zmagovalka skupnega seštevka Pokala Skandinavije. Njena prednost na tekmah je, da se dobro znajde v nepredvidljivih okoliščinah. Na leto opravi približno 700 ur treninga, od tega je 75 odstotkov počasnega in lahkega treninga. V zimski sezoni starta na 40 tekmah, v pripravljalnem obdobju pa se mora udeležiti še številnih testnih tekem, ki so del treninga. V prostem času rada prebira knjige, se družijo s prijatelji ter študira. Najtežji so poletni treninki, saj težko prenaša visoke temperature. Med tekmovalno sezono in treningi ne razmišlja o počitnicah, ko pa si jih privoščijo, gre najraje v družinsko hišo, ki jo imajo na zahodni norveški obali.

Z Alpininimi tekaškimi čevlji teče že od petnajstega leta.

Njen moto je, če hočeš postati najboljši, moraš trenirati po najboljšem programu in dati od sebe le najboljše.

Špela Strasser

Astrid Jacobsen, Norveška

Meta Perčič

Podpora prodajalnam je pomembna

V Alpini se je zaposlila pred šestimi leti zaradi novih priložnosti in izzivov. Je organizatorka poslovanja, ki skrbi za prodajalne Alpina, tako v Sloveniji kot na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini, Srbiji in Romuniji. Njeno delo obsega vzdrževanje in dopolnjevanje programske opreme za trgovinsko poslovanje, prenose podatkov v/iz prodajaln. Prav tako pa nudi podporo prodajalnam pri težavah z uporabo programov in strojne opreme in pripravlja programe, ki omogočajo delo prodajalnam.

Kako poteka podpora prodajalnam?

V primeru okvare strojne opreme in ob pomoči sodelavcev v računskem centru servisiramo prodajalne v Sloveniji, inštalacija programov na novih ali obnovljenih računalnikih v Sloveniji in v centralah izven Slovenije itd. Iz centrale imam možnost dostopa na vsak računalnik v celotni mreži Alpina, tako večidel težav odpravim preko prijave na njihov računalnik. Strojna oprema v prodajalnah je precej obsežna, zato skoraj ne mine dan, da se kaj ne pokvari. V tem primeru izvedemo v računskem centru interni servis z zamenjavo opreme. To pomeni, da se večkrat odpravim v prodajalno, da pregledam in uredim ali zamenjam strojno opremo. Prodajalnam skušam nuditi nenehno pomoč, saj se zavedam, kako nاپorno je prodajati brez podpore računalnika.

S kakšnimi programi delajo v prodajalnah?

Pred mojim prihodom v Alpino so prodajalne uporabljale program Trgovinsko poslovanje na podlagi operacijskega sistema MS-DOS. Po dveh mesecih smo

izvedli kompletno zamenjavo računalnikov, na katerih je bil naložen operacijski sistem Win98 in Microsoft Office. To je pomenilo veliko novega učenja, saj večina ni bila vajena uporabljati računalnika, tako smo za njih organizirali tudi seminar o osnovah programa.

Predvidevamo da so podatki o poslovanju pomembni in morajo biti stalno dostopni tako prodajalnam kot tudi centrali? Kako pa so prodajalne povezane s centralo?

Vsaka prodajalna ob koncu dneva izvede prenos podatkov, ki poteka obojestransko. To pomeni, da se vsi podatki o prodaji, nabavi in zalogi posamezne prodajalne prenesejo na glavni računalnik v Alpini. Istočasno, pa se prenesejo v prodajalno vse spremembe, ki so bile v tistem dnevu narejene na glavnem računalniku. Komunikacija prodajalna-centrala sedaj poteka izključno preko elektronske pošte.

Pri svojem delu opazite tudi pomanjkljivosti, ki bi jih s sodobnejšo opremo lahko premostili. Kakšne spremembe bi predlagali?

V Sloveniji ima približno 10 prodajaln stalen dostop do interneta, kar jim omogoča hitrejši dostop do vseh informacij, ki jih potrebujejo pri delu. Vse ostale uporabljajo dostop do interneta preko modema. Ravno sedaj se v centrali dogovarjajo, da bi imele vse prodajalne v Sloveniji stalen dostop. To bi bila zelo dobrodošla rešitev tudi zame. Preko vnaprej znanega IP naslova bi se lahko takoj povezala na njihov računalnik, kar bi mi prihranilo ogromno časa. Dobrodošla bi bila tudi enotna konfiguracija strojne opreme. To vodi v poenostavitev vseh povezanih dejavnosti, kot so servisiranje, dobave in podobno.

Omenili ste, da skrbite tudi za prodajalne v tujini.

Stalno podporo, tako organizacijsko kot programsko nudim vsem centralam izven Slovenije, kjer dnevno komunicirajo in kontrolirajo promet s svojimi prodajalnami. V začetku sem sodelovala pri me-

Meta Perčič, organizatorka poslovanja v računalniškem centru, delavka meseca marca

njavi računalnikov v njihovih prodajalnah, sedaj pa jim nudim pomoč na podlagi zahteve iz centrale.

Kako pa je bilo vzpostaviti računalniško podporo in povezovanje v sistem Alpine?

V povojnem obdobju v Srbiji smo s Stankom Kranjcem, vodjo maloprodajne mreže in ob pomoči Josipa Kasaića, direktorja Alpina Srbija in Črna Gora, v tednu dni opremili vse prodajalne. Prodajalne so dobile računalnike, s katerimi zaposleni še nikoli niso delali. Prodajalci so se morali v nekaj urah naučiti uporabe programa Trgovinskega poslovanja in uporabe operacijskega sistema Win98 ter pričeti delati z novim orodjem. Naše delo je bilo postavitve opreme, prenos inventure iz papirja v računalnik ter uvajanje prodajalcev v nov način dela. To je bilo zelo naporno obdobje. Zgodnje vstajanje in delo do polnoči pa je le prineslo rezultat – Srbija je zaživela z Alpino.

Ste sodelovali tudi pri vzpostavitvi računalniškega delovanja v Romuniji?

Tudi. Moram pa priznati, da je Romunija popolnoma druga zgodba. Tam smo kupili prodajni program, ki ga je bilo potrebno prilagoditi in povezati z glavnim računalnikom v Alpini. Trdo sem delala z njihovimi programerji, da sem jim dopovedala kaj želimo. Velika ovira je bil jezik. A smo vendarle nekako prišli do končnega soglasja in izvedbe.

Ali se spomnite kakšnega posebnega dogodka, ki se vam je pripetil v tem času, kar ste

zaposleni v Alpini?

Na prvi službeni poti v Srbiji so me okradli. S Primožem Kopačem, takrat direktorjem nabave, sva šla v prodajalno v Zemun, kjer sva želela čimprej pričeti z delom. Avto sva pustila na uradnem parkirišču in zanj tudi plačala. Bila je že tema, ko smo zapustili prodajalno in na parkirišču ugotovili, da avtomobila ni več. Okradli so nama avto z vso prtljago. K sreči sva imela pri sebi vsaj računalnike. Takrat sem ostala štiri dni brez oblačil in osebnih predmetov, kar je na potovanju v tujini zelo neprijetna izkušnja.

Nam zaupate še kakšen utrinek iz osebnega življenja?

Sem poročena in imam dva otroke. Vikende najraje preživljam v naravi. Bohinj in Bled ter okoliški hribi so najbolj pogoste turistične točke, kamor se odpravimo. Rada potujem. Obožujem filme. Če je le možno, si ogledam vse novejšje filme.

Kakšni so vaši občutki ob prejetju priznanja delavke meseca?

Za priznanje nisem vedela, zato sem se ga prijetno razveselila. Še posebej me je presenetil trenutek, ko sta v pisarno vstopila predsednik uprave, Matjaž Lenassi in direktor kontrolinga, informatike in organizacije, Rainer Kashta ter mi izročila priznanje v imenu sodelavcev. Ti so me res nepričakovano izbrali za delavko meseca in s tem potrdili dobro delo in sodelovanje z njimi.

Tanja Rojc Kronegger

Martina Bačnar

Kontrola kakovosti na prvem mestu

Martina Bačnar, vodja končne kontrole, delavka meseca aprila

Ko sva se z Martino srečali za tale pogovor, se je vrnila iz skladišča gotovih izdelkov, kjer je preverjala kakovost obutve. Tako sva najin pogovor

Kako izgleda preverjanje kakovosti končnih izdelkov v Alpini?

Izvajamo kontrolo gotovih izdelkov, se pravi vse kar pride v skladišče, je potrebno pregledati. Naredimo naključni izbor desetih odstotkov izdelkov, ki so prispeli v skladišče ter na osnovi primerjave z vzorcem določimo kakovost. Ni pomembno, ali gre za naše izdelke ali obutev narejeno v naših podjetjih, pri kooperantih ali iz dokupa. Pregledati je potrebno vse. Če je pri naključnem izboru kakovost v mejah pričakovanj, se dobavnice podpišejo in se pošiljka posreduje naprej. Če kakovost ne dosega predpisanih meril, nastopijo sankcije.

Kaj naredite, če ugotovite, da naključni vzorec ne dosega vseh meril?

Potem pregledamo, kakšne so napake, kaj je mogoče narediti in se odločimo ali pošljemo izdelke dobavitelju ali jih poskušamo popraviti v proizvodnji v Žireh. Če se napake ne da odpraviti, razmišljamo tudi o možnosti prekvalifikacije izdelka v nižjo kakovost. Vsekakor pa je potrebno o težavah vedno obvestiti dobavitelja in se z njim dogovoriti o možnih ukrepih. Hkrati se o rešitvah dogovarjamo tudi z nabavo in prodajo.

Po nazivu delovnega mesta ste vodja končne kontrole in reklamacij. Kako izgleda vaš običajni delovni dan?

Lahko rečem, da je dan kar pester. Zjutraj najprej pregledam e-pošto in odgovorim na nujna sporočila. Nato me čaka kontrola vzorcev. Ob določeni uri se sestane komisija za reklamacije. Reklamirana obutev je že pripravljena in je potrebno določiti ali gre izdelek v popravilo ali kupcu povrnemo stroške. Nato me čaka obhod po montažah in nato v skladišče, kjer kontrolorke preverjajo obutev glede na naključni izbor. Pregledam kaj bomo storili z obutvijo, kjer so najdene nepravilnosti. Če je popravilo možno, se moram dogovoriti, kako ga bomo izvedli. Na osnovi ugotovitev pa je potrebno pripraviti zapisnik, kjer se natančno opredeli napako. Obutev fotografiramo, zapisnike pa posredujemo komerciali. Vmes je potrebno poskrbeti tudi za kupce, ki želijo različne informacije, nasvete in podobno.

S kakšnimi vprašanji se stranke obračajo na vas?

Predvsem glede vzdrževanja in novih materialov, s katerimi niso seznanjene. Včasih me sprašujejo tudi o vzrokih žuljenja ali zakaj pride do mravljinčenja nog in podobno.

Kaj ste po izobrazbi?

Zaenkrat še obutveni tehnik. Upam pa, da bom kmalu zaključila študij organizacije in menedžmenta.

Kaj vas najbolj navdihuje pri vašem delu?

Vsekakor je to dinamičnost. Imam ogromno dela, ki zahteva veliko zbranosti.

Kako vas vidijo sodelavci?

To je težko vprašanje. Zdi se mi, da imamo korekten odnos. Največkrat sem zraven tam, kjer izdelki niso ustrezni. Takrat ko je vse kot mora biti, me ne

potrebujejo. Zavedam pa se, da je na vseh področjih premalo pohval. Vedno vidimo samo napake.

Kako bi opisali sami sebe?

O sebi najtežje govorim. Če pa je že potrebno, bom navedla nekaj svojih dobrih lastnosti. Nisem zamerljiva in prisluhnem tudi drugim, mislim da sem objektivna in zelo rada se družim s prijatelji. Z veseljem spoznavam nove stvari in potujem.

Kakšni so načrti za letošnje počitnice?

V jeseni z mojem načrtujem popotovanje v zadnjem trenutku.

Katera pot je vam ostala najbolj v spominu?

Moja zadnja, bolj nenavadna pot je bila službeno, kjer sem potovala sama. Bila sem v Ukrajini. Na začetku me je bilo, glede na govorice, ki se širijo v zvezi s to državo, kar malo strah. O vsem sem se poučila preko blogov na spletu in optimistično odšla od doma. Na koncu sem ugotovila, da je bila to prav prijetna in pozitivna izkušnja.

Kaj vam je s te službene poti ostalo najbolj v spominu?

Tam sem se zavedala, kako lepo živimo pri nas. Center mesta je zelo lep in urejen, vendar ko sem se peljala kar precej časa po njihovih ulicah med samimi bloki, kjer je bilo zelo malo zelenja, sem si težko predstavljala, da bi morala bivati tam. Najbolj zanimivo pa je bilo, ko smo opazovali, kako ljudje trgujejo, da se preživijo. Nekateri so prodajali domačo hrano, sveže meso kar na tleh, ob glavni cesti in železniški progi.

Kako najraje preživljate proste trenutke?

Zelo rada kolesarim, hodim v savno. Hodim tudi v hribe in smučam. Ko sta bila otroka še manjša, smo si vsako leto privoščili dopust na smučinah. Tako smo imeli vse na enem mestu; smučanje, savno, kopanje ter preživljanje časa z družino.

Brez katerega rituala si ne znate predstavljati svojega življenja?

Brez jutranje kave.

Občutki ob prejemu priznanja?

Poleg mene je bilo tistega dne mnogo sodelavcev, kar prihajali in prihajali so. Potem zagledam še predsednika uprave Matjaža Lenassi in vodjo kakovosti, Majdo Rezar. Bila sem kar nekoliko nejevoljna, zakaj se vsi sedaj nabirajo na kupu. Predvidevala sem, da je kaj narobe. Ko sem izvedela, kaj je vzrok temu kupčkanju, moram priznati, da sem bila zelo presenečena. Kar težko je verjeti, da človek, ki dela na tem delavnem mestu, lahko dobi tako priznanje. Zaradi tega sem še bolj vesela.

Tanja Rojc Kronegger

Nada Jereb

Optimistična po naravi

Nada Jereb, referent odpreme, delavka meseca maja

Po končani gimnaziji se je zaposlila v Alpini. Ob delu se dokvalificirala v komercialista. Že sedemindvajset let dela v skladišču, kjer skrbi za urejanje skladiščne evidence in reklamacije. Je optimistična oseba, katere vodilo je: »Slabe stvari je potrebno pozabiti, potruditi pa se je potrebno za dobre stvari in jih znati tudi uživati.«

Kaj obsega vaše delo?

Sem referent odpreme. Moje delo je spremljanje proizvodne zaloge. Pripravljam vse dokumente, ki se potrebujejo za izdajo materiala iz skladišča in skrbim, da je izdano in prejeto blago vpisano v računalniški bazi. Poleg tega poskrbim tudi za reklamacije in presignacije. Vsak dan se nabere več različnih stvari, zato je delo pestro in mi je všeč.

kako pa poteka vaš običajen delovni dan?

Vsak dan, ko prispe zaloga, pregledam dokumente, ali je roba evidentirana in preverim ali je vse tako kot je zapisano ter pripravim poročilo. Bedim nad zalogo obutve, ki se jo izdelava v Žireh, Romuniji ter Bosni in Hercegovini. Za vsako pošiljko, ki odide iz Alpine je potrebno pripraviti dokumente za prevoznike in opremiti pošiljko s podatki, iz katerih je razvidno, kaj le-ta obsega. Vse to je potrebno uvrstiti v bazo podatkov. Vsako pošiljko, ki prispe v Alpino je potrebno prevze-

ti. Na primer, modele, ki se vrnejo v skladišče iz prodajaln, moramo evidentirati v bazi podatkov v podjetju. Postopek je različen, če se modeli vrnejo v skladišče in postanejo redna zaloga, ali pa prodajalna pošlje obutev le v našo hrambo. V tem primeru obutev zapakiramo in hranimo na določenem mestu.

Omenili ste, da skrbite tudi za reklamacije.

Kaj so vaše zadolžitve?

Reklamirani izdelki se pripravijo za pregled, ki ga opravi posebna komisija. Vodja kontrole Martina Bačnar odloča, kako se bo reklamacijo rešilo. Predvsem je treba ugotoviti, ali je izdelek možno popraviti ali ne. Če je popravilo mogoče, se le to izvede v proizvodnji ter nato vrne kupcu oziroma v prodajalno. Če pa je reklamacija upravičena in se izdelka ne da popraviti, potem izdamo dobropis za zamenjavo, le v izjemnih primerih pa povrnemo stroške nakupa. Moje delo obsega pregled v računalniku, pripravo dokumentov in v kolikor je potrebno presignacijo kakovosti v nižji b ali c razred. Vsako reklamacijo je potrebno, zaradi preglednosti in nadzora nad napakami, evidentirati Del mojih nalog je tudi pogovor s kupci, ki potrebujejo oziroma želijo določene informacije.

Kaj se je spremenilo v vseh teh letih, kar ste zaposleni?

Včasih je bilo v oddelku zaposlenih šest delavcev. Takrat smo vse zapisnike in dobropise tipkali na pisalni stroj. Z uvedbo računalnikov je delo olajšano. Iste naloge opravlja le dve zaposleni. Moram priznati, da me je bilo na začetku strah, kako se bom privadila dela z računalnikom. To področje je bilo zame povsem novo. Veliko sem se naučila na računalniških tečajih, ki so bili organizirani v Alpini.

Kaj najbolj občudujete pri svojih sodelavcih?

Da se znajdejo v težkih situacijah. In so pripravljeni delati toliko časa, da je delo dokončano.

Nada Jereb ob praznovanju prvega rojstnega dne vnukinje Lane s hčerka Amadejo in Sašo.

Ali menite, da vam služba dopušča dovolj časa za družino in zase?

Da. Edino novoletni prazniki so tisti, ko časa nekoliko primanjkuje, saj takrat delamo inventuro. To pomeni, da je potrebno pregledati vse blago v skladišču in ugotoviti dejansko stanje. Se pravi, pravilno razporediti izdelke in narediti popravke v računalniški bazi.

Kaj si še želite storiti v življenju?

Da bi veliko potovala. Rada bi obiskala Havaje ali pa tropske tople kraje.

Kaj pa vaša družina?

Imam dve hčeri, stari šestindvajset in osemnajst let. Vesela sem tudi sedemnajstmesečne vnukinje. Same punce. Vse živijo doma. Starejša je že v službi v Idriji, mlajša obiskuje tretji letnik srednje šole in se vozi v Ljubljano.

Kaj vas najbolj preseneti v življenju?

Mislím, da bolezen. Drugače pa sem trden človek in me težko kaj spravi s tira.

Kateri je vaš najljubši šport?

Smučanje. Vendar zaradi prometne nesreče pred petimi leti, v kateri sem si poškodovala hrbtenico, tega ne smem več početi. Sedaj se veliko sprehajam s kužkom in pazim na vnukinjo.

Kaj najraje počnete v prostem času?

Obdelujem vrt in hodim v naravo. Če pa ostane še kaj časa, rada preberem dobro knjigo.

Na kaj ste najbolj ponosni?

Na svoje otroke. Obe sta bili pridni v šoli in zaradi tega z njima nisem imela nikakršnih težav.

Ali raje sprašujete ali odgovarjate?

Raje sprašujem, saj je težje odgovarjati.

Kako ste se počutili ob razglasitvi delavke meseca?

Bila sem zelo presenečena. Bil je petek popoldan, ravno pred koncem delavnika. Večina sodelavcev je že odšla. Bila sem sama v pisarni, ko so vstopili predsednik uprave Matjaž Lenassi, delavski direktor Janko Rejc in direktor proizvodnje Matjaž Delopst. Najprej sem se prestrašila, da je nekaj zelo narobe, če so skupaj prišli v skladišče. Nato so me popolnoma presenetili s podelitvijo priznanja. Veliko mi pomeni, da so me predlagali sodelavci in mi s tem izkazali podporo v dobrem skupnem sodelovanju.

Tanja Rojc Kronegger

Rožice na Črni prsti

Pogled na Storžič

Utrinki narave v nevihtnem večeru

Zunaj divja nevihta, smilím se sama sebi, otožna sem in kup nerešenih problemov mi roji po sivih celicah v glavi. Ozrem se okoli in pogled mi obstane na polici s spominskimi albumi. Nevidna sila me dvigne s stola. Odprem album: povsem drug svet, usta se mi razležejo tja do ušes!

Hribi, doline, soteske, gore, rožice. Kako malo je treba, da se mi povrne optimizem in z njim dobra volja! Nekaj naključno naravi ukradenih trenutkov, vtisnjenih v spomin mojega digitalca. Najlepše vedno razvijem, ne morem mimo svoje starokopitnosti, papir med prsti in fotka, zataknjena v album - mogoče pa zbiram utrinke spomina za v dom ostarelih, ha, ha.

Delila bi z vami svoje veselje, če dovolite. Napačite si oči v lepotah narave, občudujte njene drobne dragulje, ne bo vam žal. Lažje boste sprejemali tisto, česar pač ne morete spremeniti. In za skomine, da dvignete svojo ta zadnjo s kavča in jo mahnete vandro, nekaj mojih posnetkov. Predlagam skok pod Storžič čez Cjanarco, Srednji vrh, Mali Grintavec in Bašeljki vrh, pa nazaj na Kališče in v dolino v Mače. Ali pa v tem času občudovati rožice na Črno prst. Obujte naše čevlje in pot pod noge! Pazite nase in na druge! Več pa v drugi številki, če vam je prav!

Ljubica Pivk

V slovo

*Življenje je kot rožni vrt:
ljudje le enkrat skozi smemo,
vsakdo natrga si svoj šopek let,
koliko cvetov bo v njem, nikoli ne vemo.*

*Naj slovo od naših dragih ne bo
pretežko,
saj upati smemo in moramo,
da še kdaj se srečamo ...*

(neznani avtor)

Poslovili smo se od naše upokojenke **Julijane Zajec**, rojene 2. februarja 1914 v Novi vasi pri Žireh. Po poklicu je bila kvalificirana prešivalka obutve. V Alpini delala od aprila 1947 do sredine oktobra 1964. Naši upokojenki Zajec Julijani je bilo dano doživeti lepo starost, vsi se je bomo še dolgo spominjali.

Prekmalu smo se za vedno poslovili od našega upokojenca **Cirila Bogataja**, ki je bil rojen 30. junija 1940 v Žirovskem vrhu. Z delom v Alpini se je Ciril Bogataj srečal že novembra 1956. Marca 1960 odšel na službenje vojaškega roka in se vrnil v juniju 1964. Upokojil se je konec decembra 1997. Spominjali se ga bomo kot vestnega in prizadevnega delavca.

Poslednje slovo smo v januarju izrekli upokojenki **Vidi Zajc**, rojeni Maček, dne 13. oktobra 1914 v starih Žireh. V Alpini je v prodajnem sektorju, na analizi tržišča delala v času od 1. julija 1959 do konec oktobra 1965. Sedaj Vido Zajc ni več med nami. Vsi, ki smo jo poznali, jo bomo ohranili v lepem spominu.

Naši upokojenki **Vidi Kavčič**, rojeni Žakelj, dne 11. septembra 1921, smo konec marca izrekli poslednje slovo. Po poklicu kvalificirana prešivalka obutve se je v Alpini zaposlila oktobra 1959, najprej na delih prešivalke. Kasneje je opravljala delo popravila defektov in to vse do upokojitve v oktobru 1976. Vido Kavčič bomo še dolgo ohranili v trajnem spominu.

Kadrovske novice

marec

Komajda se zavemo, že so trije meseci za nami in kadrovskih novic je res veliko. Živimo v hitrem tempu in v prilagajanju spremembam v našem podjetju, kar se kaže tudi v povečani fluktuaciji, ki je bila v tem obdobju.

Od meseca marca sta z nami nova sodelavca **Matjaž Delopst**, direktor proizvodnje in **Samo Krajnik**, direktor prodaje. Zaposlovali smo tudi v prodajalnah. Tako je v prodajalno v Kamnik prišla **Suzana Joskič**, v prodalano Kranj 2 **Nina Žagar**, **Saša Hribnik** pa v prodajalno Slovenj Gradec. Le nekaj dni je v Trebnjem delala prodajalka **Ana Zupančič**. V skladišču gotove obutve, smo za določen čas zaposlili **Aleša Velikonjo**.

Tudi odhodov ni bilo malo. Z delom so prenehali prodajalci: **Renata Rajer** iz prodajalne v Trebnjem, **Branka Drača** iz prodajalne v Kopru, **Nina Bobek** iz prodajalne v Kamniku in **Viljem Albreht** z oddelka brižgane montaže.

april

V mesecu aprilu je bilo največ menjav spet v prodajalnah. V prodajalni v Kamniku je pričela delati **Klavdija Orehek**, v Ptuju **Lidija Bauman**, v Kopru **Tatjana Mihalič** in v Domžalah 2 **Dijana Virag**.

Nekaj več pa je bilo prenehanj delovnih razmerij. V oddelku za tržno komuniciranje je z delom prenehal **Matej Debeljak**, iz vzorčne delavnice **Marija Cigale**, iz prodajalne v Levcu je odšla prodajalka **Teja Možina**, iz prirojevalnice **Zorica Bajuk**, iz modne in športne šivalnice **Saša Gregurovič** in **Jana Kavčič**, iz prodaje modne obutve pa **Monika Sok**.

maj

V mesecu maju smo zopet zaposlovali prodajalce. V prodajalni v Novi Gorici 2 se je zaposlila poslovodkinja **Bojana Škorjanc**, v prodajalni Koper prodajalka **Tanja Lipovac** in v prodajalni Radovljica **Katarina Vidic**.

Ob prevzemu delavcev iz vzdrževalne službe, ki so se zaposlili v drugem podjetju, so v mesecu maju z delom v Alpini prenehali delavci: **Marjan Cankar**, **Miloš Neveda**, **Brigita Berčič**, **Vanda Slana**, **Nada Jereb**, **Snežana Benčina**, **Bernardka Modic**, **Marija Peternel** in **Tinca Kovač**. Prav tako so z naše sredine odšli: prodajalka **Vesna Ilić** iz prodajalne Radovljica, **Edvin Slama** iz prodajalne Koper, **Suzana Joskič** in **Klavdija Orehek** iz prodajalne Kamnik, **Sonja Simoniti** iz prodajalne Nova Gorica 1, **Irma Jereb** iz lahke montaže, **Stanislav Semič** iz orodjarne, **Anica Mlinar** iz modne šivalnice in **Marko Zaletel** iz skladišča materiala.

S koncem meseca maja so ob reorganizaciji kuhinje prenehali z delom v Alpini tudi delavci in delavke iz tega oddelka: **Darinka Bogataj**, **Rajka Brborovič**, **Mihaela Gladek**, **Francka Kavčič**, **Marija Pavkovič**, **Matilda Petrovčič**, **Andrej Poljanšek**, **Marija Poljanšek**, **Vesna Poljanšek** in **Mihaela Šifrar**.

Našega dolgoletnega sodelavca in soustvarjalca Alpine na različnih delovnih področjih **Jakoba Bogataja** ni več med nami. Rojen je bil 25. oktobra 1940. V Alpini je kot kvalificiran čevljar delal od avgusta 1958 do septembra 1960. Po vrnitvi s služenja vojaškega roka se je v Alpini ponovno zaposlil avgusta 1962. Potreba po izobrazbi na delovnih mestih, od mojstra do tehnologa in vodje proizvodnje, ter želja po znanju, ga je spodbudila h končanju srednje čevljarške šole, nato pa še višje šole organizacije dela. V odločilnih korakih je bil trden, a vendar mehak po duši. Pogrešali ga bomo. Od njega smo se veliko naučili.

Nekdanje delavke iz obrata Gorenja vas **Marije Mur** ni več med nami. Marija Mur je bila rojena 10. oktobra 1922 v Podgori v Poljanski dolini. Skupaj z ostalimi je delala v tedanjem Čevljarju v Gorenji vasi, ki se je januarja 1965 priključil k Alpini. V obratu Gorenja vas je opravljala delo prešivalke do upokojitve v avgustu 1976. Nekdanji sodelavci in upokojenici Alpine jo bomo ohranili v dobrem spominu.

V prvih junijskih dneh smo se dokončno poslovili od naše upokojene delavke **Ivane Gabrijel**, rojene Šuligoj, 11. novembra 1941. Kot priučena delavka se je v Alpini zaposlila oktobra 1957 in opravljala razna dela v oddelku šivalnice, vse do upokojitve v novembru 1991. Poslavljamo se od naše nekdanje sodelavke, ki se jo bomo še dolgo spominjali po dobrem in vestnem delu.

V začetku junija smo se za vedno poslovili od našega upokojenega delavca **Franca Jereba**, rojenega 9. septembra 1925 v Brekovicah pri Žireh. V Alpini je pričel delati septembra 1946 kot kvalificiran čevljar in ostal do marca 1948. Ponovno se je zaposlil julija 1948. Izučil se je za visoko kvalificiranega čevljarja, opravljal je delo vodje traku, mojstra in vodje montaže lahke obutve. Upokojil se konec februarja 1984. Franca Jereba se bomo še dolgo spominjali.

Poslednje slovo smo izrekli v mesecu juniju upokojencu **Albreht Rajku**, rojenemu 16. 8. 1928, doma v Račevi pri Žireh. Albreht Rajko se je zaposlil v Alpini julija 1959 kot polkvalificiran delavec v montažnih oddelkih. Skozi delovno dobo se je priučil in vestno opravljal različna dela in faze v montaži, od koder je marca 1985 tudi odšel v pokoj. Nekdanjega delavca bomo ohranili v trajnem spominu.

Sodelavcem ob vstopu v tretje življenjsko obdobje

Viljem Albreht, montaža brizgane obutve, **Marija Cigale**, vzorčna delavnica, **Zorica Bajuk**, prirojevalnice, **Anica Mlinar**, šivalnica in **Sonja Simoniti**, poslovodkinja v prodajalni Nova Gorica 1, so zaključili svojo delovno pot v Alpini. Ob odhodu iz naše delovne sredine ob dopolnjenih pogojih za upokojeitev in prestopu v tretje življenjsko obdobje jim želimo veliko zdravja, ter da bi na prehojeno delovno pot imeli predvsem lepe spomine. Naj čas izkoristijo za zasluženi počitek ter živijo polno, zadovoljno in ustvarjalno še naprej.

Jubilanti Alpine

Vsem jubilentom ob dopolnitvi za 10 let, 20 let in 30 let delovne dobe v Alpini iskreno čestitamo. Veseli smo, ker z nami že toliko let soustvarjajo Alpino, z vestnostjo in odgovornostjo pomagajo graditi njen boljši vsakdan.

Prejemniki jubilejnih nagrad v drugem trimesečju leta 2007:

Za 30 let delovne dobe v Alpini

Danica Kunčnik, prodajalna Ptuj 1, **Anton Eniko**, računovodstvo, **Danijela Vehar**, kadrovska in pravna služba, **Hermína Cankar**, referent za zaloge, maloprodaja

Za 20 let delovne dobe v Alpini

Branko Mlakar, lahka montaža, **Metka Mrovlje**, lahka montaža, **Irena Mlakar**, termoplasti

Za 10 let delovne dobe v Alpini

Pavla Treven, termoplasti, **Marija Strlič**, termoplasti

Popravek: V marčevski izdaji časopisa Delo življenje je prišlo do napake. Zamenjali smo slike pri Mariji Gogala in Vidi Gregorač. Svojem in vsem prizadetim se iskreno opravičujemo!

Kadrovske novice in v slovo pripravlja Irma Dolenc

Smučarski skakalni klub Alpina

je imel v soboto, 12. maja, redno letno skupščino, kjer je predstavil tekmovalne rezultate, delovanje kluba in prihodnje načrte. Skupščine sta se udeležila tudi dr. Franci Petek, športni direktor za skoke in nordijsko kombinacijo pri Smučarski zvezi Slovenije, svetovni prvak v smučarskih skokih iz Predazza 1991, in predsednik Komisije za šport Občine Žiri, Vladimir Oblak, ki sta podprla delo in zavzemanja kluba.

Tekmovalni rezultati letošnje sezone so: zmaga na državnem prvenstvu, več pokalnih zmag ter dve zmagi in dve uvrstitvi med prve tri v skupnem seštevku pokala Cockta. Najvidnejši pa je tretje mesto na mednarodnem tekmovanju OPA v Italiji.

Hkrati je veliko truda in energije vloženega v gradnjo Nordijskega centra Žiri, ki naj bi bil dokončan v letu 2009. Le-ta bo velika pridobitev za tekmovalce SSK Alpina in ostalih slovenskih klubov. Poleg tega pa načrtujejo tudi opremiti s plastično maso 15 in 26 metrski skakalnici ter narediti prvo fazo plastifikacije (priprava doskočišč) za 60 in 40 metrski skakalnici.

SSK Alpina tudi v prihodnje računa na podporo Občine Žiri, Ministrstva za šolstvo in šport, Fundacije za šport ter njihovih sponzorjev in donatorjev. Prav s pomočjo slednjih bodo zagotovili tretjino vseh potrebnih sredstev za izgradnjo Nordijskega centra Žiri. Zahvaljujejo se vsem, posebno pa generalnemu sponzorju, podjetju Alpina, d.d., Žiri.

Tanja Rojc Kronegger

Pohvalna strokovna ocena Moškega pevskega zbora Alpina

V petek, 11. maja 2007, je potekalo tradicionalno območno srečanje odraslih pevskih zborov v Kristalni dvorani v Škofji Loki. Med devetimi zbori se ga je udeležil tudi Moški pevski zbor Alpina Žiri. Pod dirigentskim vodstvom Andreja Žaklja se je zbor predstavil s tremi pesmimi, ki so odsevale temeljito pripravo in kakovostno izvedbo. Ocena strokovnega spremljevalca prireditve Mitje Gobca je bila: »Nastop vašega zbora me je prijetno presenetil. Zbor je glasovno in zvokovno dobro postavljen. Zvok je svež, mladosten in hkrati klen, torej zvok pravega moškega zbora. Zborovodja odlično komunicira s pevci, ki so zbrani in disciplinirani. Odlika je čista in stabilna intonacija. Spored je bil tehten in živahen. Zborovodstvo dirigiranje je racionalno in estetsko.« Po podrobni analizi vsake od zapetih pesmi je na koncu dodal: »Zbor je, kot sem že omenil, odlično nastopil. Zato mi je v veselje, da vas lahko priporo-

čim za regijsko tematsko srečanje, ki bo jeseni (24. novembra) v Škofji Loki. Za odličen nastop iskrene čestitke!«

Pevci MoPZ Alpina so s tako strokovno oceno zadovoljni, saj je sad skrbnega in požrtvovalnega dela zborovodje in prizadevnosti članov zbora. Tudi v prihodnje si bodo prizadevali, da bo pesem kakovostna in prijetna ušesom poslušalcev.

Mirko Cankar

Nogometni klub Alpina Žiri

Na področju gorenjske deluje štiriindvajset nogometnih moštev, med njimi tudi nogometni klub Alpina Žiri. Na tekmovanjih sodeluje s šestimi ekipami v različnih starostnih kategorijah. Članska ekipa že nekaj let spada med najboljše na Gorenjskem. Med naraščanjem pa so najbolj ponosni na mlajše dečke, ki so na dobri poti, da končajo sezono kot tretje najboljše moštvo. Ekipi mlajših in starejših cicibanov pa jim zvesto sledita. Razloga za dobre rezultate najmlajših ekip sta prav gotovo kakovostno delo naših trenerjev in veliko zanimanje otrok za nogomet, saj je skoraj polovica od 120 članov kluba mlajših od 13 let. Za nogomet se odloča tudi vedno več deklet, kar danes ni več redkost. Za uspešno delovanje kluba je poleg kadrov pomembna tudi infrastruktura. Naše igrišče je že od ustanovitve leta 1973 v industrijski coni. Žal pa objekt ne zadošča potrebam kluba, zato upamo, da bodo aktivnosti v vezi z izgradnjo novega igrišča na že znani lokaciji potekale hitreje. Že nekaj let organiziramo tudi Otroško nogometno šolo, ki poteka konec avgusta in je tudi uvod v novo tekmovalno sezono. Za igralce, starše, navijače in seveda sponzorje je preko internetne strani www.nklub-ziri.si poskrbljeno, da so obveščeni o razporedih tekem, rezultatih in dogajanju v klubu.

Drago Kramperšek

Smučarsko skakalni klub Alpina na skupščini

Moški pevski zbor Alpina

Selekcija mlajših dečkov nogometnega kluba Alpina

Slovenski klekljarski dnevi v Žireh

V dneh od 26. aprila do 10. maja so v Žireh potekali Slovenski klekljarski dnevi. Za pestro dogajanje so poskrbele članice klekljarskega društva Cvetke iz Žirov. Dogajanje se je pričelo 26. aprila v avli dvorane DPD Svobode. V kulturnem programu so nastopili učenci prvega razreda Glasbene šole v Žireh pod vodstvom učitelja Saša Debevca, recitatorji Osnovne šole in Ivanka Eržnožnik, z avtorskimi pesmimi na temo čipk in klekljanja. Med častne člane društva Cvetke so sprejeli dr. Marijo Stanonik, pobudnico in glavno urednico knjige o klekljanju Bele stezice v vrtincih življenja. Naziv častnega člana in spominsko čipko sta prejela tudi dr. Dušan in Mojca Logar, prva donatorja društvu. Milica Primožič je obiskovalce seznanila z uspehi, ki so jih slovenske klekljarice dosegle na 8. mednarodnem tekmovanju na Madžarskem. Sodelovalo je enajst držav, v Slovenijo je odšlo sedem nagrad, kar je velik uspeh.

Obiskovalci, med katerimi so bili tudi gostje in predstavniki društev klekljaric iz drugih krajev Slovenije, so bili povabljeni na ogled čipk. V Galeriji DPD Svobode so Cvetke poleg skupinske, pripravile še samostojno razstavo. Na njej je svoje čipke prikazala Kati Jereb. Na občini Žiri so svoje stvaritve predstavile tudi koroške klekljarice. Razstava prtov in prtičev nekdanj in danes je bila v Galeriji A. Primožič 1888.

V naslednjih dneh so potekale spremljevalne prireditve. Prikazano je bilo všivanje čipk, kako se navija klekeljne, aranžmaji iz suhega cvetja in čipk, ročno risanje vzorcev, kako nastaneta punkelj in košarica. Klekljaricam je delal družbo čevljar Anton Gorjup, ki je ročno izdeloval obutev. Med zanimivostmi velja omeniti tudi prikaz klekljanja treh moških generacij družine Jožeta Stanonika.

Jožica Kacin

Dan zemlje so obeležiti tudi žirovski taborniki

Z izdajo brošure o ločevanju odpadkov v občini Žiri so taborniki rodu Zelenega Žirka Žiri in občina Žiri, želeli vzpodbuditi čut za varstvo okolja med občani in obiskovalci stojnice v centru Žirov. To so postavili v soboto, 21. aprila.

Na stojnici in na stolpičih okoli nje so mimoidoče seznanjali o varovanju narave in okolja ter taborništvu v Žireh, v Sloveniji in v svetu. Ob dnevu zemlje so želeli spodbuditi in ozaveštevati ljudi glede ločevanja odpadkov, s čimer doprinesejo k varovanju okolja in varčevanju. V svetu se je taborništvu pričelo že pred sto leti. Taborniki v Žireh pa imajo 50-letno tradicijo, kar so s postavitvijo tabora v Žireh in pova-

Taborniki rodu Zelenega Žirka
Žiri ob dnevu zemlje

bilom na srečanje vseh nekdanjih in sedanjih tabornikov, obeležili v mesecu maju. Najmlajši člani pa so imeli tudi orientacijski pohod, na katerem so očistili naše malo mesto s pobiranjem odpadkov. Tako so ugotovili: »Če želite živeti med odpadki pojdite na smetišče, kjer se ti zbirajo. Ne delajte smetišča okoli sebe in okoli nas.«

Robert Šubic

Prostorski plan občine Žiri je osnova za posege v prostor za naslednjih pet let

Marca je bila v sejni sobi Občine Žiri javna obravnava prostorskega plana. V njem je predvide-

Razprava o prostorskem planu

na strategija prostorskega razvoja za naslednjih pet let. Javna obravnava je potekla do 23. marca. Do takrat je bilo mogoče dati ustrezne pripombe. Določeni nerazrešeni problemi so se pokazali tudi v razpravi. Kot sta povedala Ida Filipič Pečelin in Andrej Poljanšek, je stališče občine, da poskušajo ugoditi čim več občanom. Kljub temu to vedno ni mogoče, ker je potrebno v prvi vrsti spoštovati strokovni vidik in presojo. Prostorski plan, ki je osnova za posege v prostor za naslednjih pet let, naj bi občinski svet predvidoma sprejel konec junija.

Jožica Kacin

Okrogla miza o turizmu v Žireh je odprla kar nekaj vprašanj

20. marca je Turistično društvo Žiri v sodelovanju z Občino Žiri pripravilo okroglo mizo o turizmu v Žireh. Povabilu na razgovor sta se prijazno odzvala tudi predstavnika koroških Slovencev Martina Piko Rustja, iz Slovenskega narodopisnega inštituta iz Celovca, in Milan Piko, tajnik kulturnega doma v Pliberku. S krajani Žirov sta delila izkušnje, ki jih imata pri razvoju turizma v Ziljski dolini. Udeleženci so si najprej ogledali kratek film dr. Janka Cerca Po koroških poteh. V njem so prikazani kraji od Beljaka do Zilje, njihove zanimivosti in dogajanje v njih. Tu (v Brdu pri Šmohorju) se je rodil tudi skladatelj Anton Jobst. Gosta iz Avstrije sta udeležencem okrogle mize nanizala vrsto zanimivih iztočnic za razpravo. Poudarila sta pomen sodelovanja med krajani pa tudi okoliškimi občinami. Razvoj turizma zahteva vztrajno in usklajeno delo članov skupnosti. Mnenje zbranih je bilo, da je v Ži-

reh kar nekaj prireditve, ki privabljajo vedno več obiskovalcev. Za bolj usklajen razvoj te dejavnosti pa bomo morali najprej odgovoriti na vprašanje, kakšen turizem si v kraju želimo.

Udeleženci so bili kritični tudi do Lokalne turistične organizacije Blegoš, ki je bila ustanovljena z namenom pospeševanja turizma na območju Škofje Loke, Poljanske in Selške doline. Menili so, da za promocijo turizma ne naredi dovolj. Podprli so idejo, da se ustanovi poseben zavod pri občini Žiri, ki bo skrbel tudi za razvoj turistične dejavnosti.

Jožica Kacin

Proslava ob materinskem dnevu

24. marca je bila v kino dvorani DPD Svobode proslava v počastitev materinskega dne. Zapeli so člani Moškega pevskega zbora Alpine. Otroci in vzgojiteljice vrtca sv. Ane so pripravili recitacije, pesmi ter prikazali stare ljudske pleske. Zapel je Mladinski cerkveni pevski zbor, na flavto sta zaigrali Manca Prosen in Zala Novak, na kitaro pa Mark Žakelj. Kot posebno gostjo so povabili Marico Albreht, klekljarsko učiteljico in dejavno članico klekljarskega društva Cvetke. Manj pa se spominjamo, da je bila Marica Albreht tudi vzgojiteljica in vodja otroškega vrtca v Žireh. Opisala je nekaj dogodkov na svoji življenjski poti, na kateri se je kot vzgojiteljica in učiteljica srečevala z otroki in njihovo vzgojo. Povedala je, da je bilo v preteklosti med ljudmi več spoštovanja in strpnosti. »Želim, da uživate ob svojih otrocih. Naložba v otroke je naložba v sedanost in prihodnost. Zato si vzemite čas zanje,« je dejala Marica Albreht. Očetje otrok, ki obiskujejo vrtec sv. Ane, so se zahvalili vzgojiteljicam za pomoč pri vzgoji njihovih otrok. Zaključek prireditve je izzvenel ob zvokih mladih grl, ki so zapeli Mamica je kakor zarja ...

Jožica Kacin

Okroglo mizo o turizmu v Žireh so vodili: gosta iz Avstrije Milan Piko in Martina Piko Rustja, Miha Naglič, Olga Vončina in Manja Pivk.

Otroci iz vrtca pri sv. Ani so bili pravi ljudski plesalci.

Gregor Čušin v Osnovni šoli v Žireh

11. marca je v Osnovni šoli v Žireh gostoval dramski igralec Gregor Čušin z mono komedijo Evangelij po Čušinu. Leta 2003 je igralec prejel nagrado za avtorsko izvedbo Hagade, ki smo jo v

Gregor Čušin, igralec, ki je letos prejel nagrado združenja dramskih umetnikov Slovenije za igralske dosežke v letu 2006.

Žireh videli v okviru Gledališkega abonmaja. Evangelij po Čušinu je nekakšno nadaljevanje Hagade. Avtor pravi, je to evangelij, povedan na resno neresen način. Ali pa neresno resen. Tako tema kot tudi igra je zanimiva, humorna, hkrati pa sili k razmisleku.

Jožica Kacin

Bruči so postali študentje

Klub študentov Žiri vsako leto pripravi brucovanje. Letos je bila bera kar dobra, saj je bilo marca med študente sprejetih kar šestnajst bivših dijakov. Praznovanje se je nadaljevalo v DD Partizanu, kjer je bruce in ostale zabaval Pero Lovšin.

Jožica Kacin

Mladi bruci so bili sprejeti med »stare bajte«. Prireditev je bila pred Zadržnim domom v Žireh.

Komedija ŠKD iz Svetih Treh Kraljev tudi letos na žirovskem odru

Športno kulturno društvo Vrh Svetih Treh Kraljev je tudi v letošnji zimski sezoni pripravilo gledališko igr. V Žireh so se predstavili 10. marca. Poroka ženitnega goljufa je komedija, v kateri je glavno vlogo spet odlično zaigral Rok Klemenčič. Režiser je bil kot že vrsto let Franci Jereb.

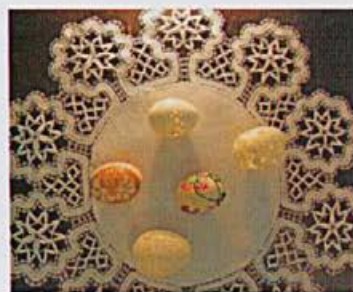
Jožica Kacin

Poroka ženitnega goljufa – glavno vlogo je odigral Rok Klemenčič – v ospredju.

Razstava pirhov in velikonočnih motivov

V soboto, 31. marca, je likovna sekcija v Galeriji DPD Svoboda pripravila razstavo pirhov in velikonočnih motivov. Na njej so se predstavili ustvarjalci in različnih predelov Slovenije in iz Žirov, ki jih

Pirhi mojstra domače in umetne obrti Franca Groma iz Vrhniko so znani tudi izven meja naše domovine.

je v goste povabila Marija Kastelec. V spremljevalnem programu je nastopil Otroški cerkveni pevski zbor. O velikonočnem času, njegovem praznovanju in simboliki je spregovorila mag. Barbara Kastelec. Povedala je, da se slovenska

velikonočna jajca uvrščajo med najlepše v Evropi. Za pisanice in re-menke iz Bele Krajine in Prekmurja so značilni geometrični in stilizirani liki, na gorenjskih in primorskih pirhih pa prevladuje izrazito naturalistična ornamentika, ki posnema naravo, največkrat rastline in cvetove. Ta izročila okraševanja so se v veliki meri ohranila do danes. Na razstavi so si obiskovalci poleg pirhov ogledali tudi butare, lesoreze, kiparske stvaritve in druge izdelke, ki simbolizirajo prihajajoči pomladni čas.

Jožica Kacin

Jože Peternej Mauser je praznoval; v Galeriji DPD je bila odprta razstava posvečena 80-letnici njegovega rojstva in 50-letnici umetnikovega ustvarjanja

V soboto, 14. aprila, je bila v Galeriji DPD Svobode odprta razstava Jožeta Peterneja Mauserja. Posvečena je bila 80-letnici rojstva in 50-letnici umetnikovega ustvarjanja. V kulturnem programu je zapel Logaški kvartet. Umetnika in njegovo delo je predstavil Viktor Žakelj, ki je v uvodu nekaj besed namenil tudi Peternejevi ženi Ančki. Za vsakim uspešnim moškim stoji uspešna ženska. Ta jubilej ni le predstavitev Jožeta, temveč tudi njegove žene, ki mu je v življenju in delu stala trdno ob strani. Jože Peternej Mauser izhaja iz kmečkega okolja, ki se je globoko zasedral vanj tudi v njegovih delih. Vsi njegovi junaki imajo močne roke. Ko piše je pisatelj, ko riše slikar, ko govori je izjemen pripovedovalec. Svojo delovno pot je začel v Alpini, nato pa leta 1971 postal svobodni umetnik. Bil je velik ambasador Žirov in Slovenije. Razstavljal in po-

toval je po vseh celinah sveta. Najuspešnejšo likovno razstavo je imel v Tokiu leta 1970. Viktor Žakelj se je zahvalil Jožetu za njegovo delo in mu zaželel, da bi njegova roka še dolgo vodila čopič po platnu, da bi še dolgo hodil mimo nas in nam rekel sosed (gospoda živita v sosesčini; opomba avtorice). Ob tem je poudaril, da Jože ve, da je sosed vez z okoljem. To je znal vedno spoštovati. Jožeta Peterneja so se s čestitkami in šopkom spomnili tudi člani Zveze borcev in Občina Žiri.

»Za naprej si želim le zdravja. Če bo zdravje, bom lahko delal in če bom delal, bom živel. Še vedno vsak dan rišem od pet do šest ur, pišem pa ne več,« je dejal dobro razpoložen Jože Peternej Mauser.

Jožica Kacin

Violončelist Jošt Kosmač se je predstavil svojim krajanom

V petek, 25. maja, se je violončelist Jošt Kosmač žirovskemu občinstvu predstavil na pred diplomskem recitalu. Prireditev je

Nastop violončelista Jošta Kosmača. Na klavirju ga spremlja Mojca Pucelj.

bila v večnamenskem prostoru Osnovne šole. Jošt je ob spremljavi pianistke Mojce Pucelj izvajal dela Lucijana Marije Škerjanca, Samuela Barbera, Roberta Schumanna, Marijana Gabrijelčiča in Claudeja Debussyja. Kosmač je pričel igrati pri enajstih letih v Glasbeni šoli Šk. Loka. Na akademiji za glasbo v Ljubljani je študent pri prof. Cirilu Škerjancu. V času šolanja je prejel

številne nagrade na tekmovanjih doma in v tujini. Izpopolnjeval se je tudi v Švici. V četrtek, 31. maja, je nastopil še Mali dvorani Slovenske filharmonije in tako opravil svojo diplomsko nalogo.

Jožica Kacin

Alpina skrbi za svoje zaposlene tudi s spodbujanjem telesne vadbe

Organizirana vadba oziroma rekreacija, ki je bila v Osnovni šoli v Žireh, je v obdobju od oktobra 2006 do maja 2007 privabila veliko udeležencev. Potekale so vadbe aerobike, orientalskega plesa, plesne rekreacije, košarke, odbojke, badmintona in dvoranskega hokeja ter letošnja novost, pilates, za katerega je bilo zelo veliko zanimanja.

Pohvalno je, da tudi delodajalci s finančno pomočjo vzpodbujajo svoje zaposlene, da storijo nekaj zase in se odločijo za zdrav način življenja. Alpina je pred tremi leti to storila prva. Postopoma so ji sledila še nekatera druga podjetja v Žireh.

Iz Alpine se je športnih dejavnosti udeleževalo dvainpetdeset rekreativcev. Med njimi je bilo trinširideset žensk in devet moških. Seveda so tu šteti le tisti, ki so obiskovali zgoraj naštetih dejavnosti. Precej je tudi takih, ki si svojo telesno dejavnost organizirajo sami ali pa to počnejo kje drugje.

Srečo Gaber

Odbojka, rekreacija za zaposlene v Alpini

»Zelo sem vesel, da se je na odprtju razstave zbralo toliko prijateljev Žirovcev in tistih od drugod,« je dejal Jože Peternej Mauser. Občinstvo se mu je tudi z aplavzom zahvalilo za dolgoletno ustvarjalno delo. Na sliki: stojijo: Adolf Križnar, Jože Peternej Mauser, Barbara Kastelec, sedijo: Viktor Žakelj, zadaj umetnikova žena Ančka in hčerka Jožica.

Pred kipom ženske in moškega, ki že več let stojita v mestnem parku, se pojavi angel in reče: »Ker sta že več let vzorna kipa in razveseljujeta množice ljudi, sem vama prišel izpolnit vajino največjo željo, zato vama za pol ure poklanjam dar življenja.«

Kipa nenadoma oživita, se nasmehmeta drug drugemu in stečeta v grmovje ... Angel se nasmehne in posluša hahljanje v grmičevju, pokanje vej in šumenje listja. Po petnajstih minutah kipa prideta iz grmovja zadovoljna in nasmejana, angel pa jima reče: »Še vedno vama je ostalo petnajst minut. Ali bi rada nadaljevala?«

Moški pogleda žensko in jo vpraša: »Ali bi rada ponovila?«

Ženska smeje odgovori: »Seveda, ampak tokrat boš ti držal goloba, jaz pa bom tista, ki se mu bo posrala na glavo.«

Peter je prišel na dopust med prestajanjem vojaškega roka in obiskal svoje dekletke ter ji rekel: »Bova seksala?«

»Danes ne, ker imam menstruacijo.«

»Potem te bom pa od zadaj?«

»Ne bo šlo, ker imam hemoroide.«

»Zdaj mi pa še reci, da imaš gnojno angino, pa sva končala!«

»Slišal sem, da je hišnik spal že z vsemi ženskami iz našega bloka, razen z eno,« je rekel mož svoji ženi blondinki.

»Ja, to je gotovo tista važička iz petega nadstropja,« ugotavlja blondinka.

Mlad zakonski par je odšel takoj po poroki v majhen vaški hotel, ki je stal nasproti cerkve. Mladoporočenec je svoji izbranki obljubil, da se bo ljubil z njo vsakič, ko bo zazvonil zvonček na cerkvi. To je trajalo do dveh zjutraj, nato pa je on smuknil iz hotelske sobe in stekel k zvonarju.

»Oprostite, dam vam 100 evrov, če uredite tako, da bo zvonček slišati vsaki dve uri.«

»To bi se že dalo narediti, toda vaša žena mi je dala 200 evrov, da bi zvonil vsake pol ure.«

»Daj, Marko, svetuj mi. Ali naj vzamem bogato vdovo, ki je ne ljubim, ali revno študentko, s katero se ljubiva?«

»Vzemi študentko, saj denar tudi ni vse.«

»Tako bom tudi storil! Hvala za nasvet.«

»Malenkost. Kje pa stanuje tista vdova?«

Sodnik: »Obdolženi, po odmoru bomo prebrali razsodbo. Kako se kaj počutite?«

»Kot mladoporočenec. Točno vem kaj me čaka, samo tega ne vem, kako dolgo bo trajalo.«

Med poukom je učiteljica vprašala Milana: »Če položim na mizo štiri jajca in ti na mizo položiš dva svoja jajca, koliko jajc je na mizi?«

»Žal mi je, toda svojih jajc ne bom dal na mizo!«

»Zakaj blondinka dojenčku menja plenice vsak drugi teden?«

»Ker na plenica piše: Do 10 kg.«

Vojna ladja zapuša pristanišče. Na pomolu stoji dekle in maha mornarju.

»Dolarji so ponarejeni!« ji vpije mornar s krova.

»Sifilis je pa originalen!« mu vrne dekle.

Nobena druga stvar na svetu me ne prevzame tako kot delo: cele ure lahko sedim in ga opazujem.

Moški srednjih let se je peljal po samotni cesti in proti večeru ugledal napis: Obiščite bordel NUNE, 10 km. Po nekaj minutah vožnje zagleda naslednji napis: Bordel NUNE, 5 km. Malo kasneje zagleda še tretjo tablo: Bordel NUNE, prvi odcep desno. Ker si je zaželel zabave, je zavil desno in prišel pred velik kamnit samostan z napisom: Bordel NUNE. Pustil je avto na parkirišču in stopil k vhodu. Ko je potrkal, mu je odprla nuna. Ko ji je povedal, kaj želi, ga je brez besed peljala skozi neštete sobane in hodnike do nekih vrat. Potrkajte tukaj, mu je naročila in odšla. Mož je potrkal in odprla mu je druga nuna ter rekla: »Plačajte 100 evrov in pojdite skozi velika lesena vrata na koncu hodnika.« Moški je plačal in odhitel do konca hodnika ter stopil skozi velika lesena vrata, ki so se za njim spet sama zaprla. Ugotovil je, da stoji spet na parkirišču, kjer je pustil svoj avto. Hotel je nazaj, a vrata so bila zaklenjena. Jezno se je napotil proti avtu, nakar je ob potki zagledal majhno tablo z napisom: Pravkar so vas nategnile NUNE.

Policaju iz zadnje sobe na postaji je žena rodila otroka. Kolega hodi od sobe do sobe in vabi na proslavo: »Pridite v zadnjo sobo, Janez je dobil otroka.«

»Ja? Kaj pa ima?«

»Laški rizling.«

»Dvakrat sem bil tepen! Prvič, ko sem atu pokazal spričevalo, in drugič, ko je videl, da sem mu pokazal njegovega.«

»Janezek, kar je preveč je pa preveč. Zakaj si zmerjal sosedo, kako je grda?«

»Saj sem se samo hecal.«

»Lažeš! Če bi se hecal, bi rekel, da je lepa!«

Alpina letos praznuje 60 let obstoja. V soboto, 7. 7. 2007

vabljeni na dan odprtih vrat

Praznujmo skupaj!

 alpina[®]
Meni je prav 60 let

Letos praznujemo 60 let ustanovitve podjetja Alpina. Leta 1947 so se čevljarji v Žireh in okolici združili in ustanovili Tovarno športnih čevljev Žiri. Podjetje je raslo in se razvijalo. Danes je Alpina inovativno in razvojno usmerjeno mednarodno podjetje z razvejano prodajno mrežo športne in modne obutve.

Ob praznovanju 60-letnice Alpine pripravljamo Dan odprtih vrat. Obiskovalci si boste lahko ogledali, kakšna je Alpina danes, kakšno obutev delamo in kako poteka proizvodni proces. Po posameznih od-

delkih vas bodo popeljali izkušeni mojstri, ki poznajo podjetje in njegove izdelke. Predstavili vam bodo potek izdelave čevlja od ideje do izvedbe. Vzporedno s tem, pa boste na parkirišču Alpine lahko videli, kako so obutev delali včasih. Mojstri, ki kljub modernizaciji, še vedno obvladajo ročen način izdelave obutve, vam bodo pokazali in povedali, kaj o tem. Počastili bomo zaposlene, ki so s svojim delom in trudom soustvarjali in še danes oblikujejo Alpino. V večernem času, pa se bomo lahko prepustili znanim zvokom. Zabavali nas bodo člani skupine Čuki.

**Pridružite se nam na dnevu odprtih vrat Alpine, v soboto, 7. julija 2007.
Iskreno vabljeni!**

Program:

9:00–13:00

- Kako v Alpini izdelujemo obutev – ogled podjetja
- Kako se je delalo včasih – ogled ročnega načina izdelovanja obutve
- Igre za otroke

15:00–18:00

- Slavnostna prireditev

18:00

- Koncert in zabava s Čuki

Prireditev bo potekala v prostorih in okolici podjetja Alpina v Žireh.
Za vse obiskovalce Dneva odprtih vrat Alpine pripravljamo srečelov.